Milliyet
ÇOCUK
13 Haziran 1977 ● Sayı 21 ● 5 lira

BU SAYIDA
ÇİZGİLERLE BİR KLASİK ROMANIN TAMAMI
HEİDİ

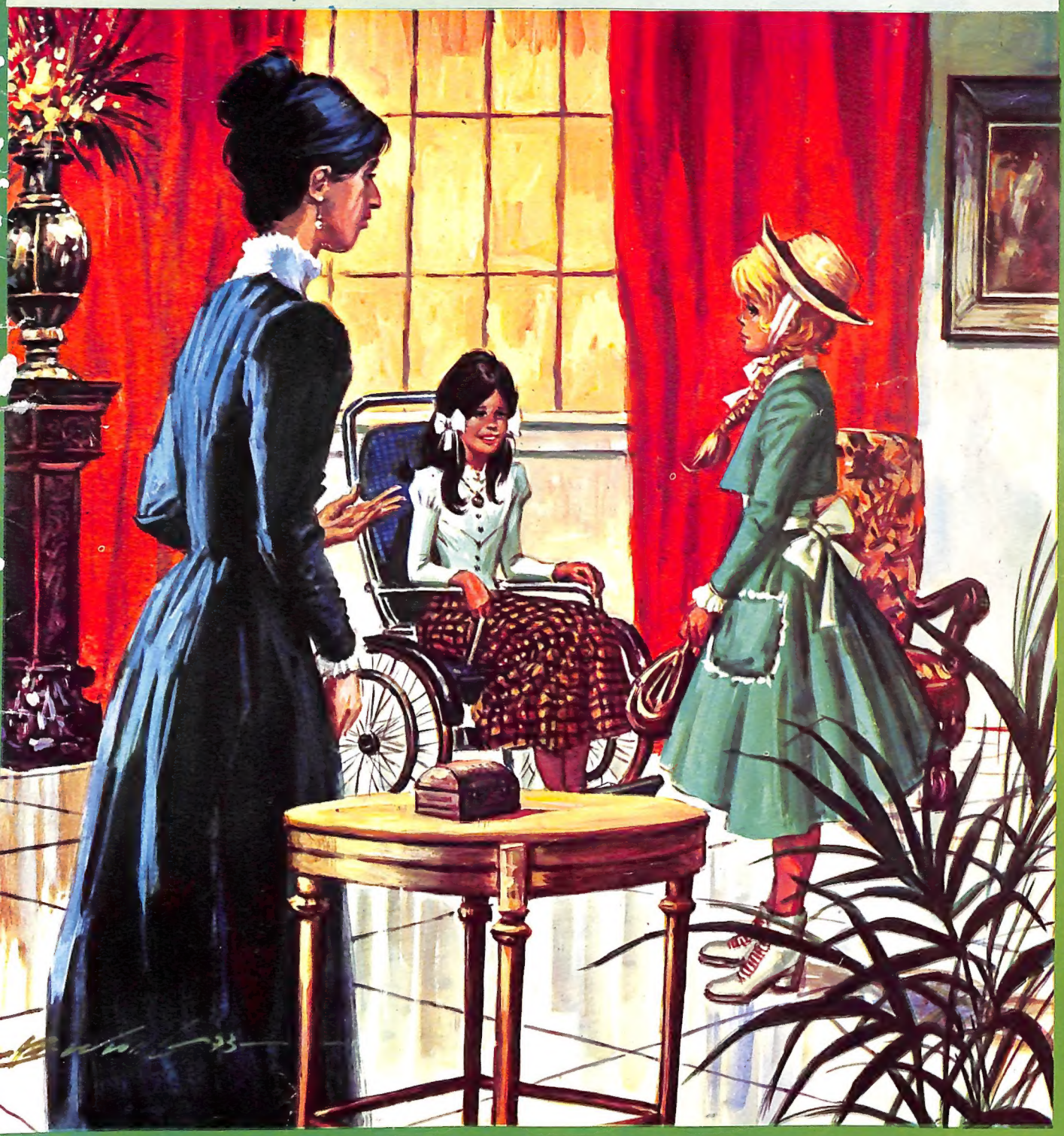

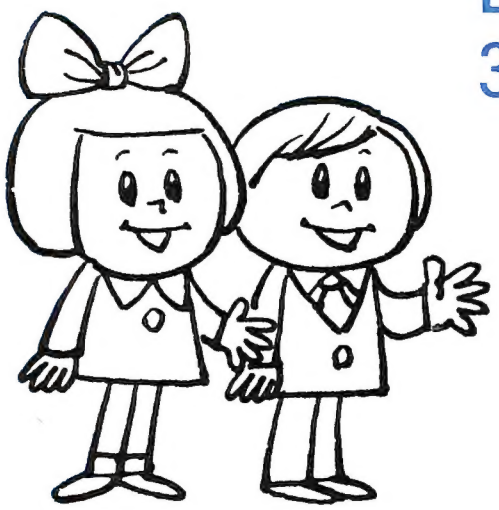

DERGİMİZİ 385 KURUŞA ALMAK İSTER MİYDİNİZ?

Abone koşulları:

Yıllık (52 sayı)	200 lira
6 aylık (26 sayı)	100 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 385 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki bir İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.
2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

EKSİK SAYILARINIZ

"MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ" kolleksiyonu, her zaman başvurabileceğiniz bir kültür, bilgi ve sanat hazinesidir. Eksik sayılarınızı tamamlayabilirsiniz. Bunun için, yukarıdaki adrese istediğiniz sayıların numaralarını bildirmek ve her sayı için 5 liralık posta pulu göndermek yeterlidir.

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1977 / Sayı 21

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır.

13 Haziran 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu - İstanbul

Abone koşulları
Yıllık: 200 TL.
Altı aylık : 100 TL.
Yurt dışı
Yıllık: 350 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak
HEİDİ

Arka kapak
BUTAN

BİZDEN SİZE

İşte 21. sayımız, sevgili okurlar... Üçüncü cildimizin ilk sayısı... Gördüğünüz gibi, artık 52 değil, 68 sayfayız. Fiyatımızda da değişiklik olmadı. Bunu, dergimize gösterdiğiniz büyük ilgiden cesaret alarak gerçekleştirdik. Amacımız, sizlere iyiyi, güzeli, doğruyu vermek... Sıkmadan... Eğlendirerek... Güler yüzle...

İzin verirseniz, önce klâsikler konusunda bir noktayı belirtelim: Ünlü romanlar, zaman zaman televizyonda çocuklar için çizgi film biçiminde veriliyor. Bu filmler hazırlanırken, genellikle konu ve kişiler ele alınıyor; ayrıntılar değiştiriliyor, yeni olaylar ekleniyor... "Heidi" de öyle oldu. Televizyona alınırken, romana bir çok yeni olay eklendi. Biz sizlere romanın aslını çizgilerle veriyoruz. Hiç bir şey eklemeden.

Gelecek hafta da, bir süredir televizyonda izlemekte olduğunuz "Dünyanın Merkezine Yolculuk"un aslını bulacaksınız. Yine 32 sayfa... Gördüğünüz gibi, bu çizgi-romanları derginin tam ortasına yerleştirdik. Gerekirse dergiyi bozmadan koparıp çıkarabilesiniz diye...

Öteki yeni dizimiz "Dünden Bugüne Meslekler". TRT'de televizyon yapımcılığı ve yönetmenliği yapmış olan Emel Ceylan Tamer hazırladı bu diziyi. Yazar şimdi İstanbul Üniversitesi'nde öğretim görevlisi. Çizgiler ise, ünü yurdumuzun sınırlarından taşmış bir tiyatro dekorcumuzun, Metin Deniz ağabeyinizin.

Öykümüz Bekir Yıldız'dan. Yazarın bir başka öyküsünü 2. sayımızda sunmuştuk. "Hükümlü Bebeler" doğrusu acı bir öykü... Çeşitli suçlardan anneleri cezaevine düşmüş çocukları anlatıyor. Bizler her zaman yasalara saygılı olacağız, öyle değil mi?

"Uzay Çocukları" ile haksever kovboyumuz "Larry Yuma"nın yeni serüvenlerini ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.

Butanlı bir çocuk

Arka kapağımızda Butan var. Bilmediğimiz bir ülke... Asya'nın bu küçük ülkesinden bir çocuk fotoğrafı sunuyoruz yukarıda... Bayram için hazırlık yapan bir çocuğun fotoğrafını...

"Bilmece-Bulmaca" sayfalarımızı da daha dolgun bir biçime getirdik. Ne konularda bilmeceler, bulmacalar hazırlayalım? Bize yazar mısınız?

Geçen sayılarda "Moby Dick"i izlemiştiniz. Bazı okurlarımız bize balinalar konusunda sorular yönelttiler. 54. ve 55. sayfalarımızda sizlere bu konuda bilgi veriyoruz. Tabii renkli resimlerle.

53. sayfada Umur Bugay'ın "Söyleşi" köşesi var. Söyleşi, biliyorsunuz, sohbet demek. Yazarımız, mektuplarınızı bekliyor. Hangi konulara değinsin, sizlere neler yazsın, ona yol göstermenizi istiyor.

Haftaya yine buluşmak üzere, hepinize kucak dolusu sevgiler...

UZAY ÇOCUKLARI

SULU GEZEGEN

MİSTİK

UZAYDA BİR YOLCULUĞA ÇIKAN GEZGİN MANTAR YOLUNU KAYBEDER... KENDİ GEZEGENİNİ BULABİLMEK İÇİN EVRENDE DOLAŞIR DURUR...

GARİP BİR GEZEGEN... HİÇ KARA GÖRÜNMÜYOR!.

İYİCE ARAŞTIR... BİR KARA PARÇASI VARDIR ELBET...

YOK BAY BİLGİN.. EN KÜÇÜK BİR KARA PARÇASI BİLE YOK!..

İLGİNÇ!. DENİZE İNELİM MANTAR!..

DIŞARISI NASIL? YAŞANILABİLİR Mİ?

ÇOK GÜZEL!. YALNIZ BASINÇ AZ... DEĞİŞİM ODASINA GİRİN.. VÜCUDUNUZU GEZEGENİN KOŞULLARINA UYDURAYIM...

BİZ MAKİNA İNSANLAR OLDUĞUMUZ İÇİN HER TÜRLÜ KOŞULDA RAHAT EDİYORUZ...

EVET!. BAY BİLGİN İKİMİZİ DE ÇOK SAĞLAM MADDELERDEN YAPTI!.

İÇİMİZDEKİ MADDELER PASLANMAZ, ERİMEZ, YANMAZ!..

VÜCUTLARIMIZ İNSAN TENİ YUMUŞAKLIĞINDA VE SICAKLIĞINDA.. ÜSTELİK DELİNMEZ, AŞINMAZ PLASTİKLE KAPLI...

BİZ DE GEZGİN MANTAR GİBİ, GÜCÜMÜZÜ UZAYDAKİ YILDIZLARIN IŞIK OLARAK YAYDIĞI GÜNEŞ ENERJİSİNDEN ALIYORUZ...

ASKOLSUN BAY BİLGİN'E.. ÖYLE ÜSTÜN MAKİNELER OLARAK YAPMIŞ Kİ BİZİ, YAPILDIĞIMIZ GÜNDEN BUGÜNE KADAR NE YIKANDIK, NE DE YAĞLANDIK!..

BUNDAN BÖYLE DE YIKANMADAN, YAĞLANMADAN VE DE ÖZEL BİR YAKIT GEREKMEDEN SONSUZA DEK ÇALIŞACAĞIZ...

ÜSTELİK DE İNSANLAR GİBİ DUYGULUYUZ... İÇİMİZ SEVGİ DOLU...

HAYDİ GÜZELİM.. MANTAR ONLARI YENİ DÜNYANIN KOŞULLARINA UYDURANA KADAR BİZ MAYOLARIMIZI GİYİP GÜNEŞLENELİM...

OH!.. GÜNEŞ!.. NE GÜZEL!..

HAKLISIN SEVGİLİM... BİZİM TEK BESİNİMİZ GÜNEŞ...

EPEYCE GÜNEŞLENDİK.. ONLARIN HAZIR OLMASINA DAHA ÇOK VAR... GEL BİZ YÜZELİM BİRAZ..

İYİ FİKİR!.. NE GÜZEL EĞLENECEĞİZ...

HEY, YAKIŞIKLI!.. BU GEZEGENDE CANLILAR VAR MI ACABA?..

VARDIR ELBET!.. HİÇ SU OLUR DA CANLILAR OLMAZ MI?..

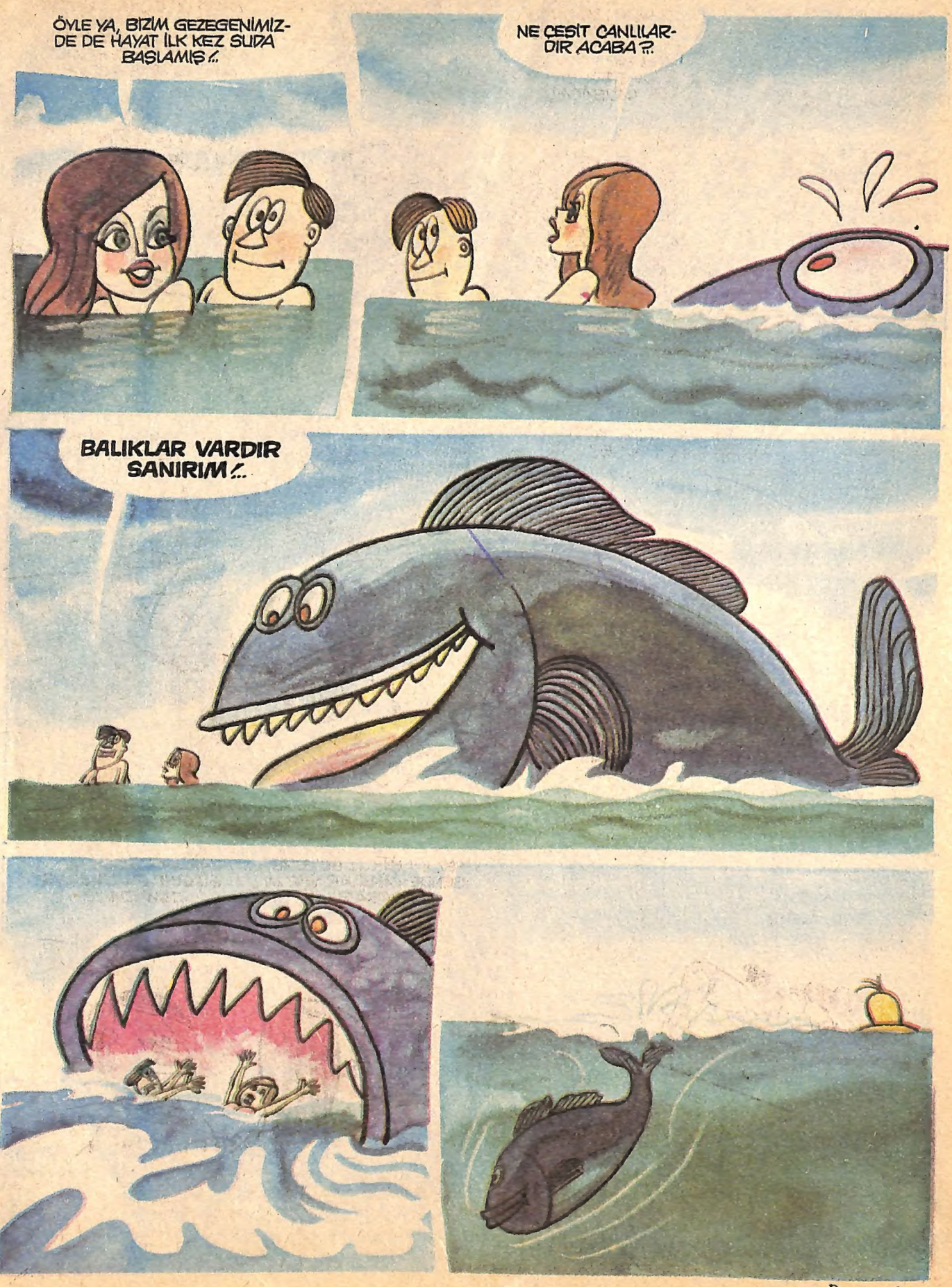

Devam edecek

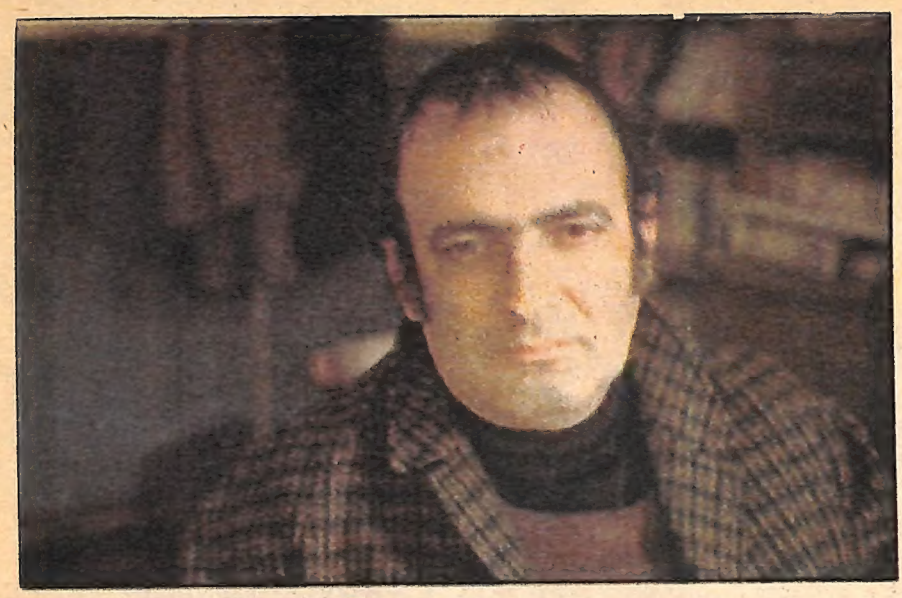

BEKİR YILDIZ

hükümlü bebeler

Gülden bir köşede duruyor. Annesi bile unutmuş onu. Bütün kadınlar, on iki numaralı ranzanın çevresinde. Uykulu gözlerini ovuşturuyor Gülden. Saçları kıvır kıvır. Boyu dört yaşında. Koğuşun biricik penceresi önüne geliyor. Başını, ışığa doğru kaldırıyor. Kollarını uzatıyor. Ekmeğe, suya bağırır gibi, "dışarı" denen masala bağırmak istiyor.

"Nasılsın?"

Koşuşmalar oluyor bu sıra. Demir kapı açılıyor. Yaşlı bir kadın içeriye giriyor. Demir kapıyı yeniden kapatıp kilidini vuruyorlar.

"Gel bacım gel."

Bacı, kalabalığın arasında kıvranan, sancılı kadına doğru eğiliyor.

"Vay güzelim vay."

Gülden de yaklaşmak istiyor. Kovalıyorlar.

" Çocuğuna sahip çıksana."

Annesi, dört yıl önce doğurduğunda sevgiyle öptüğü o buruşuk, hayata karşı alabildiğine güçsüz ellerin birisini tutuyor.

"Gel kızım, sen görmemelisin."

Gülden, başını öne eğeceğine, yukarıya kaldırıyor. Bakışları, açmaya hazır tomurcuklar gibi. Annesi anlıyor bunu. Tomurcukların açılıp kırmızı, beyaz güller gibi olmasını istiyor. Kucağına alıyor Gülden'i. Sonra omuzları üzerinde dikiyor onu. Birkaç yıldan beri, hep böyle yaptıkları için düşmüyor Gülden. Dışarıya doğru yaklaşıyorlar. Kalın, kirli, ıslak taşlara küçücük, yuvarlak ellerini değdiriyor çocuk. Dışarıyı görmesine bu yetmiyor. Çıplak ayaklarının parmakları üzerinde kalkıyor. Şimdi balerinler gibi Gülden. Ayak parmakları hiç ağrımıyor. Ya da, dışarıyı görebildiği için ağrıyı unutabiliyor ansızın.

"Gemiler gene geçiyor anne."

" İyi, say bakalım, kaç gemi var denizde kızım."

Gülden, demirlemiş gemileri, gelip geçen gemileri saymaya başlıyor.

"Bir, iki, üç... Üçten sonra anne?"

Annesinin aklı, az ötelerindeki kalabalıkta. Bağırıyor ortadaki kadın.

"Uy anam."

"Üçten sonra?"

"Dört," diyor anası bu ara.

"Dört gemi. Ve gemiler," deyip denize bakıyor Gülden.

Gemiler, deniz, ağaçlar, güneş yanıbaşında olsun istiyor. Bunları isterken ayak parmaklarını kıpırdatıyor. Ah, bir koşabilse... Şöyle, kana kana su içer gibi... Ya da tıka basa doyar gibi koşsun istiyor. Çocukların bacakları küçük olurmuş, diyor sonra içinden. Küçük bacaklarla, tutukevinde koşulduğu kadar mı koşabilir, dışardaki çocuklarda ? Ah, bir çocuk görebilse. Sorabilse ona. Sormaya güvenemiyor ama. Kendisi denesin istiyor. Şu gardiyan dedikleri kadın, şu binlerce gardiyan kadınlar, bir araya gelsinler istiyor Gülden. Deniz kadar bir alana götürsünler kendisini. Yandaki koğuşta gördüğü, zincire vurulmuş kadının zincirlerinden beline bağlasınlar isterlerse. Annesini burada bırakıp kaçacak olsa, beline doladıkları zinciri çekiversin gardiyanlar...

Gülden dışarıya bakmıyor, Başını, boyundan küçük demirli pencerenin dibine bırakıyor. El kadar yanağı, soğuk taşa değince irkiliyor. İrkiliyor ya, gene de çekmiyor başını. Beline dolanmasına razı olduğu zincirler gözlerinin önünde. Zincirsiz koşmak istiyor. Şu tutukevinin bütün kapılarının açılmasını, açılan kapılardan, gönlünce birisini seçmesini, oradan, şu deniz gibi bir büyüklükte alabildiğine koşmak... Hiç olmazsa bir kez koşmak... Sonra, söz olsun bütün büyüklerime, diyor Gülden. Söz olsun, yerimden kalkıp annemin yanına gelirim hemencecik. O bıraktı mı beni? Gel Gülden'im, seninle birlikte tutukevine gidelim demedi mi, babamı öldürdükten sonra...

Yirmi iki yıl.

Gülden ne bilsin, yirmi iki kaç eder. Dört yaşında, üçe kadar saymasını öğrendi. Belki de, yirmi ikinin üçten daha küçük olduğunu sanıyor Gülden.

"Yeter mi oynadığın."

Annesinin sözlerini duyar duymaz korkuyla başını kaldırıyor.

"Okul bugün kapalı mı anne?"

"Günlerden salı," diyor annesi. Açık olmalı "Bayramdır belki de."

İstemiyor koğuşta olmayı.

"Dışarısı öyle güzel ki," diyor. "Biraz daha izin versen bakmama, oynamama. Bak bir gemi daha geçiyor. Ah, sen de görebilsen. Hem, tirenim geçmedi daha."

Başını iyice uzatıyor Gülden. Kıvırcık saçları demire değiyor. Gözlerini uzaktaki, sağ uçtaki yapıya çeviriyor.

Yapının birkaç odasını görebiliyor ancak. Sınıflar bomboş, Masal gibi, ninni gibi sesler daha da uzaklarda şimdi. Çocukların ellerinde, kağıttan bayraklar var belki de. Bu bayraklardan Gülden'in hiç olmadı. Göremedi bile. Ama gene de onun bayramla, okulla ilgili bildikleri var : Bağrışmalar gelir kimi zaman okuldan. Türküm, doğruyum, çalışkanım. Öğretmenim, öğretmenim... Baba. Baba, bana top al. Uğultular... Ayşe topu bana at. Anne, top ne demek? Top yuvarlak bir şey. Öğretmenim, öğretmenim, dünya top gibi yuvarlak mı? Anne, anne, dünya ne demek? Hazır oolll. Rahattt. Sağa bak. Sağa bak. Sola... sola, değil, sağa bak. Korkma sönmez bu şafaklarda. Okul bitti anne. Aşağıya alsana beni. Parmaklarım acıdı anne. Dur alma anne. Babalar, anneler geldi, çocuklarını almaya... Babaları göreyim biraz da...

Bu sıra bir ağıt işitiliyor. Şu duvarlar örüleli, şu duvarlarla tutukevi yapılalı beri, ilk kez duyulan bir çığlık bu.

Gülden'i kucağına alıyor annesi. Uzun uzun öpüyor.

"Kurtuldun," diyor.

Annesine sıcacık bakıyor Gülden.

"Çıkıyor muyuz buradan? Attaya mı gideceğiz?"

"Yirmi iki yıldı," diyor annesi. "Üçü gitti daha. Ama, sen kurtuldun Gülden'im."

Gene öpüyor kızını. Şaşırıyor Gülden. Annesi, hiç böyle, arka arkaya, uzun uzun öpmemişti onu.

"Nasıl ?"

Az ötelerindeki kalabalık dağılıyor yavaş yavaş. Ranzada bir kadın görülüyor. Baygın, Yüzü kireç gibi. Yandaki koğuştan gelen yaşlı kadının elinde bir bebe var. Hâlâ ağlıyor. Soğan zarından ince derisi içindeki yepyeni canı, pır pırrr ediyor bebenin. Bıraksalar, kuş olup az önce Gülden'in baktığı pencerenin demir parmaklıklarından sıyrılıp uçabilecek sanki. Ama, hükümlü kadınlar bırakmıyorlar, yeryüzüne az önce gözlerini açmış olanı. Gardiyanlar, demir kapının gerisinden izliyorlar doğum sonrasını.

"Kurtuldun," diyor bir kez daha Gülden'in annesi.

Gülden gene anlıyamıyor bu kurtuluşun nasıl olabileceğini. Ne bilsin, nasıl bilsin annesinin yüreğinden geçenleri. Bak, bir bebe geldi dünyaya, demek istiyor kadın. Bebenin annesi de, benim gibi öldürmüş birisini. O da yirmi yıl, otuz yıl yatar burada. Onun da kimi kimsesi yokmuş dışarıda. Dışarıda, kimi kimsesi olmayan analar ne etsin Gülden'im? Kurtuldun demem: Ölmesin şu bebe. Geçsin üç-beş yıl. Sonra oynarsınız birlikte, kardeş kardeş. Üç-beş yıl dediysem, büyütme yavrum. Göz açıp kapatıncaya kadar geçer.

Gülden kundaklanmış bebeğe bakıyor. Kolların, ayakların bağlanmış olduğunu görünce, kendi durumunu unutup tutuklu gözlerle, çevresine bakmaya çalışan adına ağlıyor.

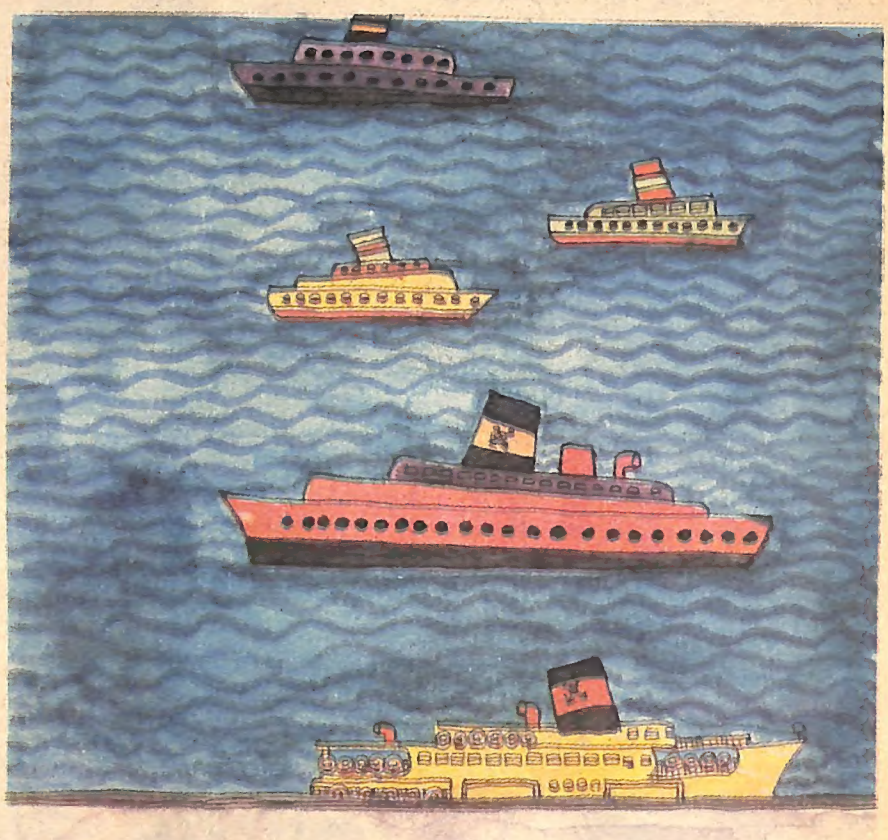

Resim : Mehmet Sönmez

AKHİLLEUS'UN BÜYÜK ACISI

Patroklos, Akhilleus'un zırhını, miğferini giymişti. Ama onun mızrağını bırakmıştı. Bu mızrak çok ağırdı, onu Akhilleus'dan başkası fırlatamazdı. İki atlı arabasına bindi. Akhilleus'un seçme savaşcılarının başında Hektor'a doğru ilerliyordu. İlkin Patroklos'un umduğu gibi, Troyalılar Akhilleus geliyor sanıp yıldılar. Patroklos bu şaşkınlıktan yararlandı, Troyalıları püskürtmeye başladı. Başta Hektor olmak üzere Troyalılar kaçmaya başladılar. Ama Patroklos bu coşkusunun içinde Akhilleus'un uyarısını hepten unutmuştu. Troyalıları kovaladıkça kovalıyordu. Onları kente kadar kovaladı. Kente girmeyi denedi. Bir kere iki kere üç kere...

Dördüncüsünde, Troyalıların koruyucu tanrısı Apollon işe karışmak zorunda kaldı. Bir buluta gizlenip Patroklos'a yaklaştı. Sırtına vurdu. Patroklos kendinden geçti. Apollon bunun üzerine onun miğferini alıp yere attı. Patroklos kendinde değildi. Ama hep ayakta duruyordu... Ta ki Apollon'un yüreklendirdiği Hektor ona mızrağını saplayıncaya kadar. İşte o zaman Patroklos yere yıkıldı.

Hektor çok sevinmişti. Onu hor gören, alaya alan sözler söylüyordu. Patroklos kendini yenenin Hektor değil de tanrılar olduğunu anlamıştı. Bu onu avutuyordu. Tanrıların yazgısına boyun eğmek gerekti. "Sen de Hektor," diye mırıldandı, "sen de yazgını değiştiremeyeceksin, saatlerin sayılı. Akhilleus gelip benim öcümü senden alacak. Bunu bilmiş ol.

"Ama zafer sarhoşluğu içinde Hektorun bunları dinliyecek hali yoktu. Kafasından tuttuğu gibi, Patroklos'un vücudunu sürüklemeye başladı.

*

Nestor'un oğlu, Patroklos'un ayrıntılı ölüm haberini Akhilleus'a getirdiği zaman, Akhilleus'un içine büyük bir acı düştü. Önce kaya gibi dinlemişti haberi. Ama haberci gidince yerden bir avuç toprak aldı, başından aşağı döktü. Yüzünü toprağa buladı. Kendini yere attı. Saçlarını yoluyor ve avaz avaz ağlıyordu. Yakınışlarını denizlerin dibindeki anası tanrıça Thetis bile duydu. Dostu Antilokhos Akhilleus'un iki eline sımsıkı yapışmıştı.Kendine bir fenalık eder diye önlemek istiyordu onu.

Denizin derinliklerinden kıyıya çıkan Thetis oğluna sarıldı, sarı saçlarını okşadı. "Zavallı oğlum," dedi. "Gün ışığını uzun süre göremeyeceksin. Tanrılar senin ölümüne karar verdiler. Önce Hektor, ama sonra da sen öleceksin. Onlar böyle yazmışlar."

Akhilleus yüzünü yeni ile örterek "Bugün ölsem gam yemem," dedi. "Neyim ki ben? Tanrılar ve insanlar için bir yük. En yakın dostumu koruyamadım. Onun ölümüne engel olamadım. Ama ne olursa olsun, onun öcünü Hektorun yanına bırakmayacağım. Onu sağ komayacağım. Sonra da ölümüne katlanacağım." Bu arada Hektor, Patroklos'un vücudunu sürüklüyordu. Akhalılar onu Hektorun elinden kurtardılar. Kendi hatlarına kaçırdılar. Orada kahramana son töreni yaptılar. Akhilleus tabutun üzerine eğildi, ağladı, ağladı...

PEMBE PANTER

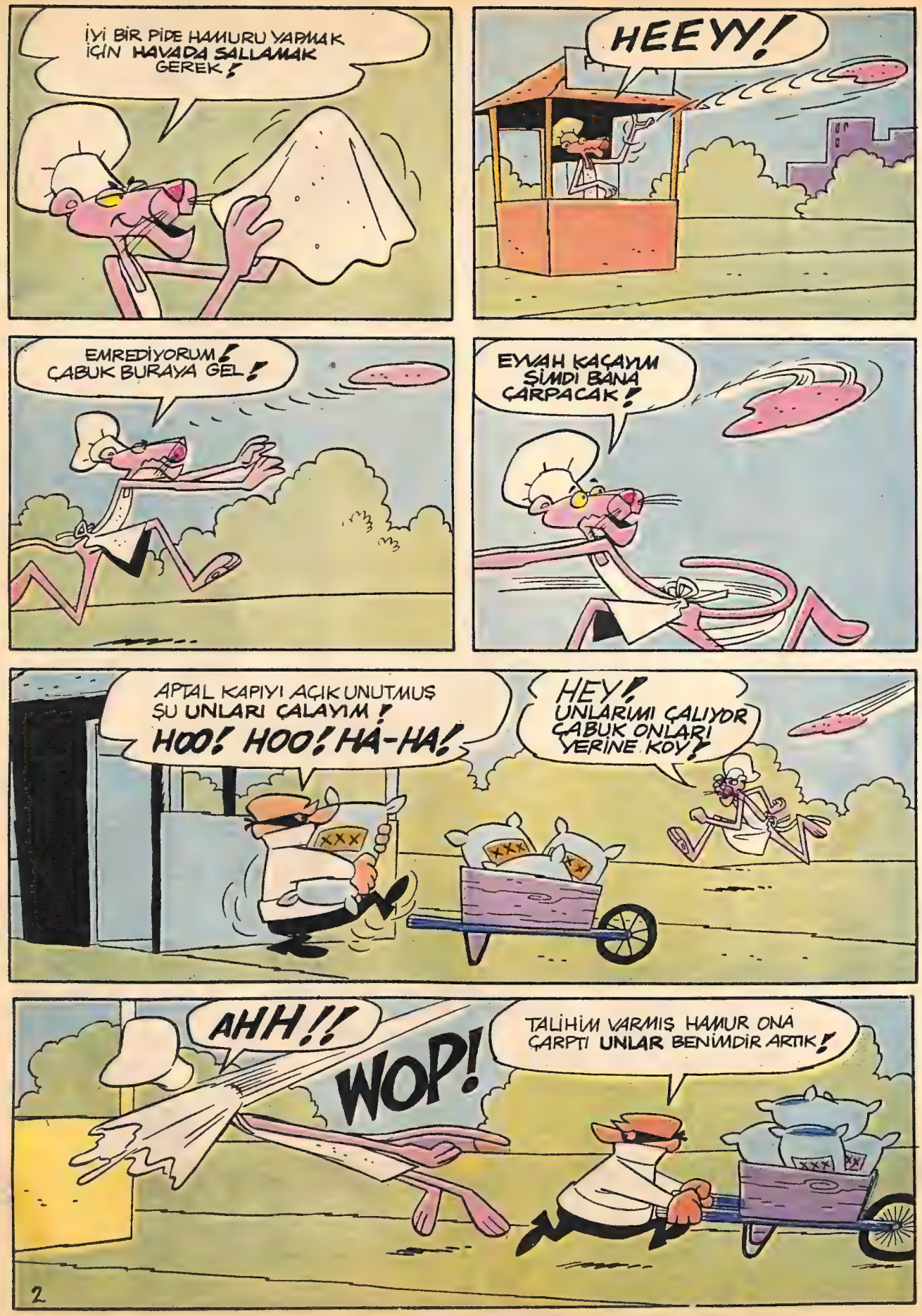
İYİ BİR PİDE HAMURU YAPMAK İÇİN HAVADA SALLAMAK GEREK!
HEEYY!
EMREDİYORUM! ÇABUK BURAYA GEL!
EYVAH KAÇAYIM ŞİMDİ BANA ÇARPACAK!
APTAL KAPIYI AÇIK UNUTMUŞ ŞU UNLARI ÇALAYIM! HOO! HOO! HA-HA!
HEY! UNLARIMI ÇALIYOR ÇABUK ONLARI YERİNE KOY!
AHH!!
WOP!
TALİHİM VARMIŞ HAMUR ONA ÇARPTI UNLAR BENİMDİR ARTIK!
XXX
2

HIRSIZ VAAR! UNLARIMI ÇALDI YAKALAYIN ONU!
GÖZLERİME İNANAMIYORUM! ORTALIKTA HAYALETLER DOLAŞMAYA BAŞLADI!
UTAN UTAN!
İMDAATT! CANINI SEVEN KAÇSIN!
SONRA...
BU SEFER ÇOK GÜZEL OLDU.. BAŞARDIM!
HEY! BANA BİR YUMURTALI PİDE YAP!
İŞTE SUCUKLU-YUMURTALI PİDENİZ!
BEN SADECE YUMURTALI İSTEMİŞTİM!
HEEY! NE OLUYOR? PİDEM NEDEN BU KADAR AĞIR!
KERCHUNK!
BELKİ ÇİMENTOYU BİRAZ FAZLA KAÇIRDIM!
BEN DE ÇOK ACIKMIŞTIM HİÇ ŞANSIM YOKMUŞ!
ÜZÜLME.. BEN SAĞLIK BÜROSUNDAN GELİYORUM DÜKKANI KAPATACAĞIM!
3

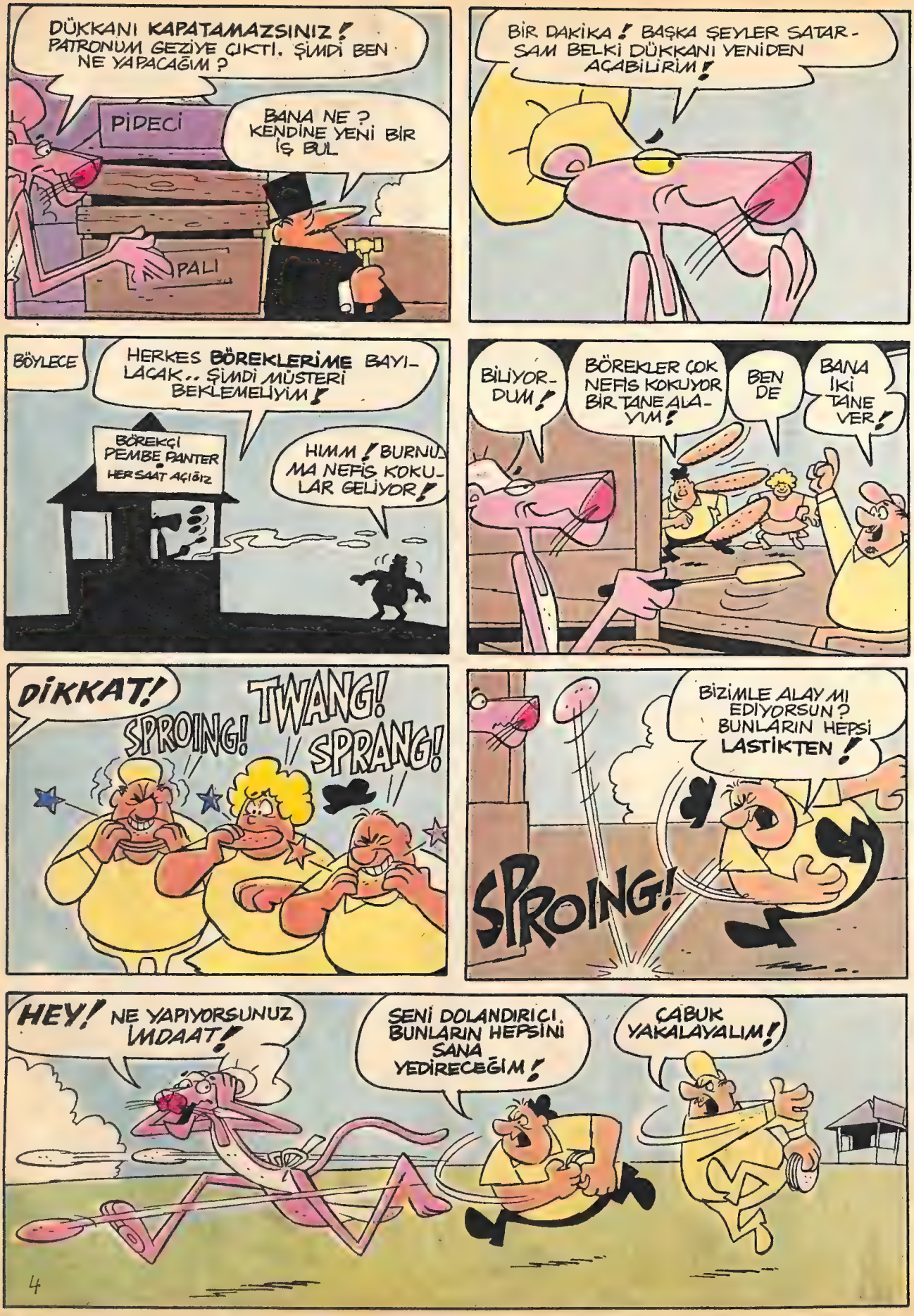
DÜKKANI KAPATAMAZSINIZ! PATRONUM GEZİYE ÇIKTI. ŞİMDİ BEN NE YAPACAĞIM?
PİDECİ
BANA NE? KENDİNE YENİ BİR İŞ BUL
PALI
BİR DAKİKA! BAŞKA ŞEYLER SATARSAM BELKİ DÜKKANI YENİDEN AÇABİLİRİM!
BÖYLECE
HERKES BÖREKLERİME BAYILACAK.. ŞİMDİ MÜSTERİ BEKLEMELİYİM!
BÖREKÇİ PEMBE PANTER HER SAAT AÇIĞIZ
HIMM! BURNUMA NEFİS KOKULAR GELİYOR!
BİLİYORDUM!
BÖREKLER ÇOK NEFİS KOKUYOR BİR TANE ALAYIM!
BEN DE
BANA İKİ TANE VER!
DİKKAT!
SPROING!
TWANG!
SPRANG!
BİZİMLE ALAY MI EDİYORSUN? BUNLARIN HEPSİ LASTİKTEN!
SPROING!
HEY! NE YAPIYORSUNUZ IMDAAT!
SENİ DOLANDIRICI BUNLARIN HEPSİNİ SANA YEDİRECEĞİM!
ÇABUK YAKALAYALIM!
4

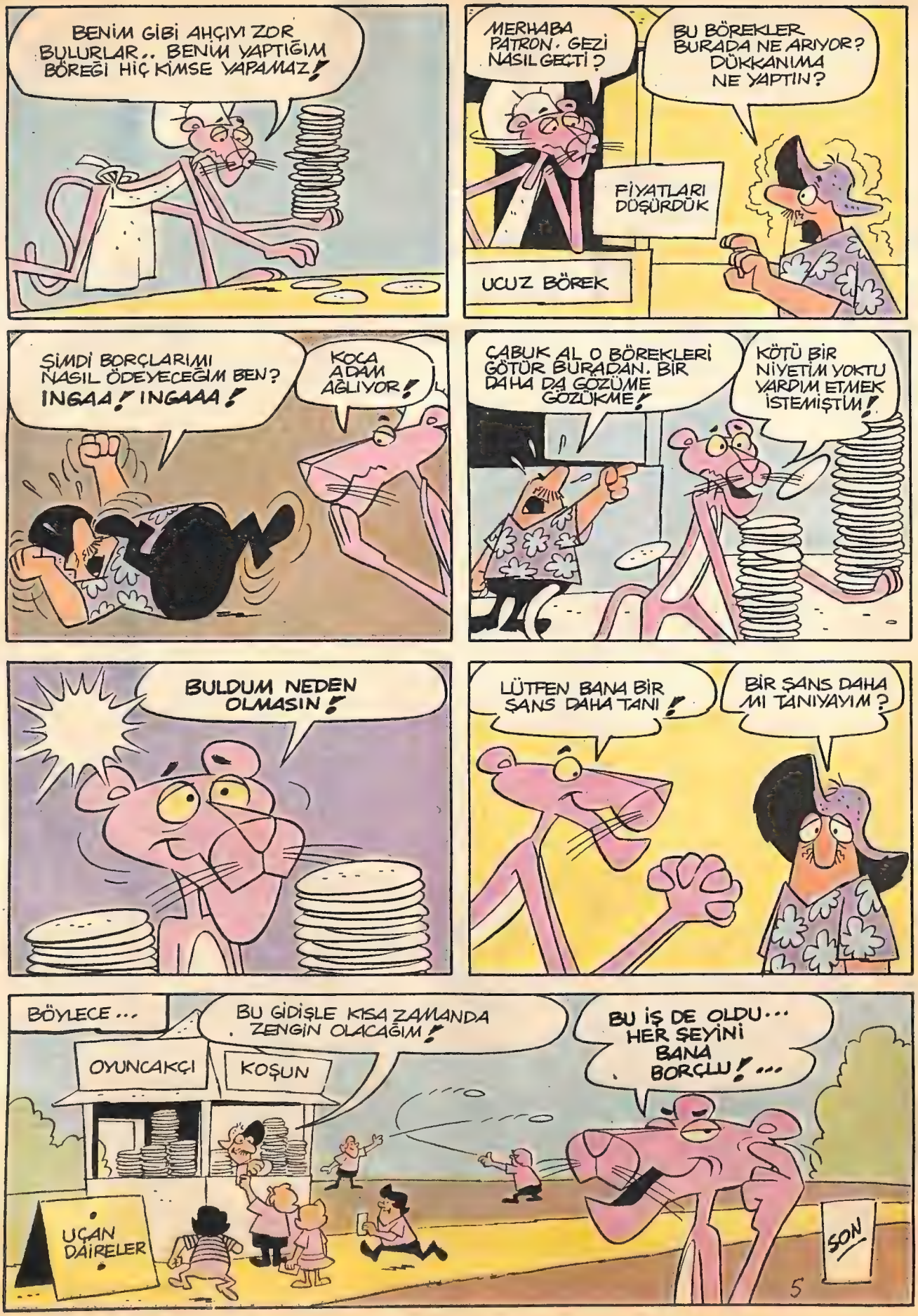
BENİM GİBİ AHÇIYI ZOR BULURLAR.. BENİM YAPTIĞIM BÖREĞİ HİÇ KİMSE YAPAMAZ!
MERHABA PATRON. GEZİ NASIL GEÇTİ?
BU BÖREKLER BURADA NE ARIYOR? DÜKKANIMA NE YAPTIN?
FİYATLARI DÜŞÜRDÜK
UCUZ BÖREK
ŞİMDİ BORÇLARIMI NASIL ÖDEYECEĞİM BEN? INGAA! INGAAA!
KOCA ADAM AĞLIYOR!
ÇABUK AL O BÖREKLERİ GÖTÜR BURADAN. BİR DAHA DA GÖZÜME GÖZÜKME!
KÖTÜ BİR NİYETİM YOKTU YARDIM ETMEK İSTEMİŞTİM!
BULDUM NEDEN OLMASIN!
LÜTFEN BANA BİR ŞANS DAHA TANI!
BİR ŞANS DAHA MI TANIYAYIM?
BÖYLECE...
BU GİDİŞLE KISA ZAMANDA ZENGİN OLACAĞIM!
OYUNCAKÇI
KOŞUN
BU İŞ DE OLDU... HER ŞEYİNİ BANA BORÇLU!...
UÇAN DAİRELER
SON
5

MÜJDAT GEZEN

aptal hamdi

Sınıfını birincilikle geçen Hamdi, babasının bir arkadaşının dükkânında marangoz çıraklığı ile ilk işine başladı. Bundan böyle artık yaz tatillerinde çalışacaktı. İlk zamanlar bu iş bana fazlasıyla dokundu. Ama sonra oturup düşündüğümde, ülkenin koşullarının, dolayısıyla Hamdi'nin ve ailesinin koşullarını hazırladığı gerçeği bir kez daha ortaya çıkıyordu. Ben gene de Hamdi'yi bırakmak niyetinde değildim. Bu denli akıllı bir çocuğu yaşamının ve eğitime başladığı ilk yılın en önemli evresinde yalnız bırakmamaya kararlıydım. İş çıkışı bana uğramasını kararlaştırdık. Ben ona ödevler vereceğim, o da ertesi gün iş çıkışı, verdiğim ödevi bana getirecek.

O gün ilk kez marangoz çıraklığına başladı Hamdi. On saatlik bir çalışma gününü geride bırakıp bana geldiğinde konuşacak hali yoktu.

— Hoş geldin, otur bakalım, dedim.

Oturmadı, sanki yığıldı koltuğa.

— Yorgun musun?

— Evet, dedi, çok yorgunum. İlk gün olduğu için herhalde. Çok yoruldum.

— O zaman sana ödev vermeyeyim. Bu yorgunlukla yapamazsın.

— Olmaz, dedi. Bildiklerimi, öğrendiklerimi bu tatilde unutmak istemiyorum.

Ben sözü değiştirip onu biraz rahatlatmak istedim:

— Ama bu çalışma işi iyi oldu senin için, Hamdi. Bütün yazı sokaklarda geçirecektin. Oysa şimdi bir meslek öğreniyorsun. Bir uğraşın var.

— Evet ama ben büyüyünce marangoz olmak istemiyorum ki.

— Haklısın ama gene de faydalı olacak çalışman.

Aslında pek söyleyecek söz bulamıyordum Hamdi'ye.

— Bir bardak süt içer misin? dedim.

— Peki, dedi.

Sütümüzü içerken Hamdi konuşmaya başladı:

— Ödevimin konusu ne olacak?

— Gel bu işi yarına bırakalım, dedim.

— Olmaz. Yorgunum ama ders çalışmak istiyorum. Yatmadan önce yapabileceğim çok zor olmayan bir şey ise söyle.

— Peki, öyleyse kolay bir konu seçelim, dedim.

— Ama çok da kolay olmasın, dedi.

— Elbette. Sana çok kolay şeyler sormak haksızlık olur... Bir konu vereyim, hani eskiden yaptığımız gibi, sen o konu üzerine bir yazı yaz, getir.

— Nasıl bir konu olacak? dedi.

— Senin hayvanları ne denli sevdiğini biliyorum. Konumuz hayvan sevgisi ile ilgili olsun. Hadi, şimdi git bakalım. Yarın da bu denli çok yorulma, tamam mı?

— Bugün ilk gündü, yarın alışırım, dedi ve çıktı gitti.

Ertesi sabah ben henüz uykumdayken kapı çalındı. Kalktım. Bu saatte kim olabilir? Saate baktım: yedi. Kapıyı açtım. Hamdi elinde beyaz bir kâğıt ile duruyor.

— Ödevimi yaptım, dedi. Atölyede kaybedebilirim diye şimdiden getirdim.

Sonra:

— Ben şimdi doğru işime gidiyorum. Hoşça kal, dedi.

— Güle güle Hamdi, iyi çalışmalar.

Bir kahve yaptım kendime. Geç yatmıştım, açılmamda yararlı oldu. Ve oturdum koltuğuma, başladım Hamdi'nin "Hayvanlarla İlgili" adlı yazısını okumaya:

HAYVANLARLA İLGİLİ

Bir çocuk bir hayvana taş atmamalıdır. Ben hayvanları çok severim. Benim babam eve iki tane kurt köpeği alacak. Biz hayvanları seversek onlar da bizi severler. Bizim mahallede Kont diye bir köpek vardı. Öldü. Marangozluk çok zor. Hayvanları sevmeyip onlarla alay etmemeliyiz. Bizim iki tane kaplumbağamız var. Benim babam hayvanları çok sever.

Sabah sabah beni bir gülme tuttu, anlatamam.Güzel Hamdi'ciğim hayvanlarla ilgili yazısını yazarken, bilmeden bilinçaltı "Marangozluk çok zor" yazıvermiş araya. Çocukcağız ne denli yorulmuş olacak ki, elleri bunu satırlara dökmüş istemeden. Yoksa hayvan sevgisi ile marangozluğun ne ilişkisi olabilir ki?..

her hafta bir konuk

ASU MARALMAN

Bu günlerde "Bal Gibi Olur" adlı plağıyla listelerin en üst sıralarında bulunan Asu Maralman'ın çocukken en sevdiği şey salıncakta sallanmaktı. Beş-altı arkadaş bir araya geldiler mi, hemen çocuk bahçesine giderler ve sallanmaya başlarlardı. Önce bütün çocuklar Asu'yu sallar, sallama sırası Asu Maralman'a geldiği zaman da hepsi beklerken Asu belli etmeden kaçıp giderdi. Genç sanatçı bugün çocukluğunda yaptığı o hareketi bencilce bulduğunu söylüyor.

ÇOCUKLUĞUNDA HER YANI YARA – BERE İÇİNDEYDİ

Çocukluğunda Bakırköy İlkokulu'nda okuyan Asu Maralman'ın o zamanlar her yanı yara-bere içindeydi. O yılları sanatçı şöyle anlatıyor :

"Bir gün sokakta seksek oynarken taşlı kukla oynayan bir arkadaşımın savurduğu taş gelip kafama çarptı ve kan revan içinde kaldım. Bu taş yüzünden aylarca sargılarla dolaşmak zorunda kaldım. Bu kez de arkadaşlarım benimle "Sarıklı Padişah" diye alay etmeye başladılar. Bazı arkadaşlarım da "Sultan Palamut" diye dalga geçiyordu. O günleri hiç unutamıyorum."

Asu Maralman çocukluk yıllarını mutsuz olarak nitelendiriyor. Ancak o yılların, düşle gerçeği ayırması bakımından kendisi için yararlı olduğunu da özellike belirtiyor.

Asu Maralman lise öğrenimine İtalyan Lisesi'nde başladı. O günlerden kalan bir çok anısı var. O günlerini düşündü mü, bir yığın arkadaşını bir yığın olayı anımsıyor... Müzik tutkularının ağır bastığı günler de lise yıllarında başlamış Asu Maralman'ın. İlk müzik sevgisini, okulda bazı arkadaşlarıyla kurduğu topluluklarda tatmış. Bugüne kadar da sürdürmüş müzik uğraşlarını. Asu Maralman, lise yıllarıyla ilgili bir anısını şöyle anlatıyor :

"Ortaokul üçüncü sınıftaydım, birkaç arkadaş bir araya gelip küçük bir grup kurmuştuk. Derslerimizden artakalan zamanlarda şarkı söylerdik. Bir arkadaşımız gitar çalardı. Ben de şarkı söylerdim. Öteki iki arkadaşım da vokal yaparak bize eşlik ederdi. Gitar çalan arkadaşım bir gün benim şarkı söyleyişimle alay etmiş, "Kedilerin de bıyığı var ama, onlara erkek mi diyoruz, bağırmakla şarkıcı olunmaz," demişti. Kendimi kaybetmişim, gitarını kaptığım gibi kafasına indirdim. Gitar kırıldı, arkadaşım hafif yaralandı, bizim topluluk da dağıldı. Üç gün sonra arkadaşımla birbirimizden özür dileyip barıştık..."

Hazırlayan : ERHAN AKYILDIZ

DÜNDEN BUGÜNE
MESLEKLER

MASALLARDAN BUGÜNE...

EMEL CEYLAN TAMER/Resim: METİN DENİZ

Masallar, Bir varmış bir yokmuş diye başlar. İçlerinde devler olur, periler olur. Bunların hiç biri ne eskiden vardı, ne de şimdi var. Devler, periler, bizim düşüncelerimizi süsler; onun için severiz hepsini.

Arasıra, nineler, dedeler, "Masal oldu o günler," diye başlarlar söze. Geçmiş günleri masal gibi dinleriz onlardan... Biz de size cinsiz perisiz, masal olmuş o günlerden söz açalım dedik.

Çevrenize bakıyorsunuz: Doktor var, mühendis var, bakkal var, fabrika işçisi var. Babamız, ağabeyimiz, amcamız bunlardan biri... Herkes bir iş yapıyor. Kimi giydiğimiz ayakkabıyı, kimi yediğimiz ekmeği üretiyor.

Nineler, dedeler, eskiden yedikleri ekmeklerden, giydikleri kumaşlardan, oturdukları evlerden söz ederler, değil mi? Dünya kurulduğundan beri, yediğimiz, içtiğimiz, giydiğimiz şeyler çok değişti. Onlar değişti demek, onları yapan, üreten kişiler de değişti demektir. Öyle işler var ki, artık yapılmıyor ya da başka türlü yapılıyor. Öyle ya! Eskiden böyle kocaman fabrikalar var mıydı? Yoktu. Her şey küçük atelyelerde üretiliyor, bu işleri yapanlara da esnaf deniyordu. Çoğu kere, yapılan işin bir sanat yanı da olurdu. Onun için, bu işi yapan kişilere sanatkar da denirdi. Bu sanatlar okullarda değil, bir ustanın yanında öğrenilirdi.

Örs başında demirci ustası

Esnaflar, yaptıkları işe göre, gruplara ayrılırlardı: Kum saatçileri esnafı, gemiciler esnafı, kasaplar esnafı, sütçüler esnafı, kuyumcular esnafı, bıçakçılar esnafı, dericiler esnafı, yorgancılar esnafı gibi... Aynı işi yapan esnaf bir arada bulunurdu. Bu yerlere çarşı denirdi: Hallaçlar çarşısı, yorgancılar çarşısı gibi... Bugün bile bu çarşılar var. Sözgelimi, İstanbul'da oturanlar Bakırcılar Çarşısı'nı bilirler... İşin gereği, bir arada olmayan esnaf da vardı: Helvacılar, şekerciler gibi...

Aynı işi yapan esnaf, bir dernekte toplanırdı. Bu derneğe lonca adı verilirdi: Dericiler loncası, bakırcılar loncası gibi... Öyle herkes her işi yapamazdı; bir işi yapabilmek için o esnaf loncasından olmak gerekirdi.

Osmanlı İmparatorluğu zamanında, padişahların önünde yapılan törenlere esnaf dernekleri de, yani loncalar da katılırdı. Ünlü gezgin Evliya Çelebi, bu törenleri ve bu törenlere katılan esnafın giysilerini, bandolarını, bayraklarını, padişahın önünden geçerken gösterdikleri hünerleri, padişaha hediye sunarken söyledikleri sözleri uzun uzun anlatır bize.

Her loncanın bir bayrağı olurdu. Bu bayrak genellikle yeşil atlastan yapılır, üstünde de o loncanın simgesi bulunurdu: Yorgancıların bayrağında 15-20 cm. büyüklüğünde bir atlas yorgan, nalbantların bayrağında bir gümüş nal, ayakkabıcıların bayrağında bir çift patik gibi...

Loncaya bağlı her dükkânın bir ustası vardı. Ustanın yanında da kalfa ve çıraklar olurdu. Sanata giriş, yamaklıkla başlardı. Aileler çocuklarını getirir, bir ustanın yanına yamak olarak verirlerdi. Yamak olabilmek için on yaşından küçük olmak gerekirdi; daha büyükler yamak olamazdı. Yamak iki yıl parasız çalıştıktan sonra çırak, sonra kalfa, en sonunda da usta olurdu. Böylece, usta olan kişiyle yeni bir dükkân açılmış olurdu. Bu yükselmeler hep özel törenlerle yapılırdı.

Bugün de o günlerden kalma sanatlar var. Ama gittikçe azalıyorlar; âdetleri de çok değişiyor. Sayfamızın sonuna geldik, artık sözü uzatmayalım. Bakalım, gelecek sayıda, o gerçek masallardan bugüne neler kalmış?..

JOHANNA SPYRI

HEİDİ

Johanna Spyri

Johanna Spyri, ya da genç kızlık adıyla Johanna Heusser, 1829 yılında İsviçre'de, Zürih kentinin yakınlarında bulunan Hirzel köyünde doğdu. Altı kardeştiler. Babaları bir köy doktoruydu.

Johanna, çocukluğunu açık havada, kır çiçekleri ve keçiler arasında geçirdi. Büyüyünce, Bernhard Spyri adlı genç bir avukatla evlendi. Zürih'e taşınıp orada yaşamaya başladılar.

Johanna, ilk yazılarını Zürih'te yazdı. Yazılarından kazandığı geliri Fransa-Prusya savaşının yaralılarına veriyordu. Önce, çocuklar için kısa öyküler yayımladı. 1880'de ise, dev yapıtı, "Heidi" basıldı.

"Heidi" gerçekten büyük başarı kazandı. On yıl içinde on üç kere basıldı. 1884'de İngilizceye çevrildi; İngiltere ve Amerika'da da aynı başarıya ulaştı. Daha sonra bir çok ülkede yayımlandı.

Johanna Spyri, "Heidi"den sonra başka kitaplar da yazdı; ama bu kitapların hiç biri "Heidi"nin başarısına ulaşamadı. Çocukların, özellikle kızların en sevdikleri yazarlardan biri olan sanatçı, 1901 yılında Zürih'te öldü.

O GÜN HEIDI'NIN KÜÇÜK DÜNYASI BİRDEN AYDINLANDI.
YARIN MAYENFELD'E GİDECEĞİZ..ARTIK DEDENLE KALACAKSIN...
SEN GELMEYECEKMİSİN, DORA TEYZE?
KARANLIK VE MAHSUN BİR YASANTIDA KOPAN BİR UMUT IŞIĞI...
HAYIR, BEN FRANKFURT'A GİTMELİYİM..BİR İŞ BULDUM ORADA..DADI OLARAK..ANLADIN MI?
AMA BEN DEDEMİ TANIMIYORUM Kİ!..
BİLİYORUM HEİDİ... HEP YANIMDA KALDIN.. ÖKSÜZ OLDUKTAN SONRA, DEDEN SEVECEKTİR SENİ...
YAŞASIN!.. MAYENFELD ÇOK ŞAHANE OLMALI..O KARLI DAĞLARI İLE.
DEDESİNİN NE ADAM OLDUĞUNU BİLSEYDİ!..
O GECE HEİDİ HAYATININ EN GÜZEL DÜŞÜNÜ GÖRDÜ..
DEDECİĞİM!
ERTESİ SABAH...
DORA TEYZE BU DEDE NEDEN DEDEM OLUYORMUŞ?
ÇÜNKÜ BABAN ÖĞLUYDU..ANLADIN MI?
EH, ÖNEMLİ BİR AKRABAM İMİŞ!.. AMA NEDEN ŞİMDİYE KADAR BENİ GÖRMEYE GELMEDİ? SEBEBİ VAR MI?
BELKİ... BELKİ ÇOK MEŞGULDU DA ONDAN, KIZIM...
MAYENFELD!
ÇOK TEŞEKKÜRLER!
GELDİK!.. DEDEM NEREDE?

KAR NEREDE DORA TEYZE? BURASI ÇOK SICAK!
YAZ ŞİMDİ.. DEDEN DE MAYENFELD'İN DIŞINDA KALIYOR!
O DAĞIN ORASINDA OTURUYOR...
NE! UZAKMIŞ!
AFEDERSİNİZ... ACABA "ALPLER'İN IHTIYARI" NIN EVİNE BU YOLDAN MI GİDİLİYOR?
BU YOLDAN KÜÇÜK HANIM.. DOĞRU GİDİN..
MERAKIMI BAĞIŞLAYIN AMA.. TORUNU BU MU?
EVET BAYIM!
"ALPLERİN IHTIYARI" DEDEMİN ADI MI ACABA?
KENTTE BİR TORUNU OLDUĞUNU BİLİYORDUM.. OĞLU TOBİAS'IN KIZI... UMARIM KI, KÜÇÜK ONUNLA KALMAYACAK...
GALİBA BAYIM... BEN TEYZESİYİM.. ARTIK ONUNLA MEŞGUL OLAMAYACAĞIM..
ÖYLE OLSUN... TANRI BU ZAVALLI ÇOCUĞA ACISIN...
NEDEN BÖYLE SÖYLEDİ? DEDEME NEDEN "ALPLER'İN IHTIYARI" DİYORLAR?
YETER HEIDİ, LÜTFEN! ÇOCUKLAR O KADAR SORU SORMAMALI!
BA.. BAĞIŞLA DORA TEYZE!
AH, HEIDİ... SEN BENİ BAĞIŞLAMALISIN... ÇOK YORGUN VE SİNİRLİYİM KIZIM..
TEYZECİĞİM... AĞLIYORSUN NEDEN?

TANRIM!.. ONU O İHTİYARA BIRAKMAK İSTEMEZDİM.. YETİMHANE BİLE BUNDAN KÖTÜ OLAMAZ!..
-EMİN MİSİN.. TORUNUNU BIRAKACAKLAR DEMEK
NE KÖTÜ?
EVET.. OYLE SÖYLEDİ BANA...
'ALPLERİN İHTİYARI..NA?
HAKKINDA NE BİLİYORUZ ONUN? YALNIZ YAŞAYAN GARİP, ESRARENGİZ BİR İNSANDIR!
İNSANA TASA VEREN BİR YARATIKTIR..
ZAVALLI ÇOCUK.. KİMBİLİR NE OLACAK?
KORKUNÇ.. KORKUNÇ!
EH!.. VAY CANINA!..
SEN BİRAZ BURADA BEKLE, HEİDİ...
O BAY DEDEM Mİ YOKSA?
OH, NE DE CİDDİ!..
SSST!.. SSST!.. HEY SEN KÜÇÜK!
BEN Mİ?
SENİN ADIN HEİDİ, TAMAM.. 'ALPLERİN İHTİYARI..NIN TORUNUSUN.
VAY!.. SEN NEREDEN BİLİYORSUN? KİMSİN SEN?
ADIM PETER.. KEÇİ ÇOBANI MARİA'NIN OĞLUYUM.. TEYZEN ANNEME MEKTUP YAZDI, İHTİYARA GELECEĞİNİZİ BİLDİRELİM DİYE..
KORKULU.. NEDEN KORKTU PETER?

GALİBA TEYZEN DE İHTİYARA YAZMAKTAN KORKTU.. HEM HERKES İHTİYARDAN KORKUYOR, KÜÇÜK..
HİÇ BİR ŞEY ANLAMIYORUM.. BANA DA KÜÇÜK DEME..ANLADIN MI?
SENİN Mİ BU KEÇİLER?
ANNEMİN.. KASABANIN BÜTÜN SÜRÜLERİNE BEN BAKARIM.. BABAM YOK BENİM...
ÇOK CÜRETLİSİN SEN.. EH... VAY CANINA!..
SİZ ÇOCUĞUN EN YAKIN AKRABASISINIZ.. BEN FRANKFURTA GİTMEK ZORUNDAYIM..
HMM, DEMEK BU TOBİAS'IN KIZI.. EH?. TORUNLUM...
PEKİ, ARTIK GİDİN.. GİDİN, FAZLA VAKİT KAYBETMEDEN...
ELVEDA, HEİDİ! ELVEDA!
GİDELİM KÜÇÜK.. CESUR OL!
HMM..! YAKLAŞ BAKALIM.. VAY CANINA!
SEY, EVET EFENDİM
SESİ NE KADAR DA GÜR! KULAKLARIMIN ZARI PATLADI!..
BUYUR... BUYURUN DE... DEDECİĞİM...

KORKTUN MU YOKSA?

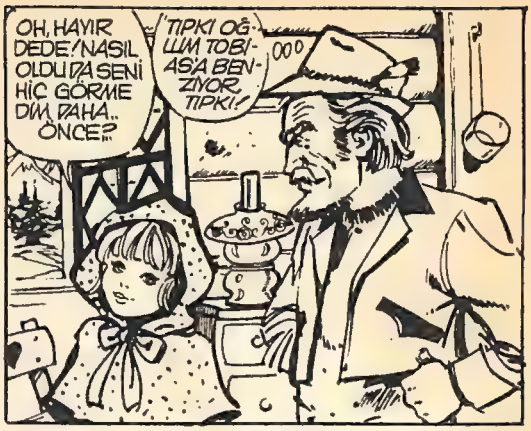
OH, HAYIR DEDE! NASIL OLDU DA SENİ HİÇ GÖRMEDİM, DAHA.. ÖNCE?
TIPKI OĞLUM TOBİAŞ'A BENZİYOR, TIPKI!..

PETER, HADİ İŞİNE SEN! YARIN SABAH TORUNUMA KEÇİLERE BAKMASINI ÖĞRETECEKSİN..
ANLAŞTIK, DEDE!..

NEDEN SANA DEDE DİYOR? TORUNUN DEĞİL Kİ, O!..
HMM.. ALIŞKANLIK İŞTE! ANNESİ DE BANA ÖYLE DER.. GEL, SANA EVİ GÖSTEREYİM...

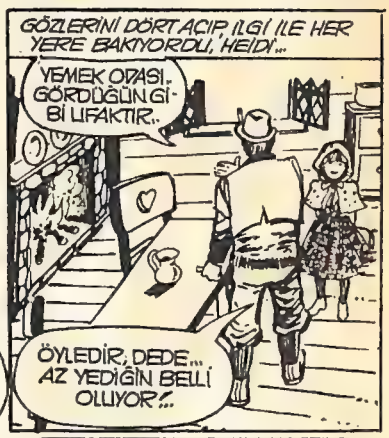
GÖZLERİNİ DÖRT AÇIP İLGİ İLE HER YERE BAKIYORDU, HEIDİ...
YEMEK ODASI, GÖRDÜĞÜN GİBİ LİFAKTIR..
ÖYLEDİR, DEDE... AZ YEDİĞİN BELLİ OLUYOR!..

BU DA ODAN!..
ÇOK GÜZEL!

DAĞLAR DA GÖRÜLÜYOR DEDE! HOŞUMA GİTTİ!..

ŞİMDİ BENİMLE AHIRA GEL.. KEÇİLERİ GÖRECEKSİN.. BENİM GEÇİMİMİ SAĞLIYORLAR

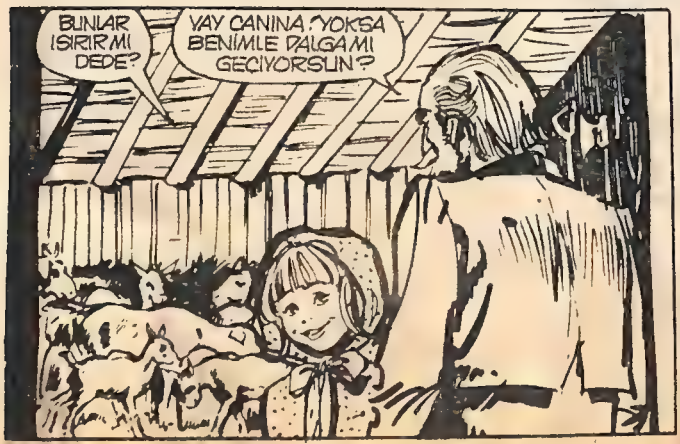
BUNLAR ISIRIR MI DEDE?
VAY CANINA! YOKSA BENİMLE DALGA MI GEÇİYORSUN?

NASIL DEDİN? DALGA MI?! NEYMİŞ O?
HMM.. KONUŞMAK BENİ YORUYOR.. GİDİP YEMEĞİ HAZIRLAYACAĞIM...

BU ARA, KÖYÜN PEK UZAKLARDA OLMAYAN BAŞKA BİR EVİNDE...

HEY, ANNE!.. ANNE!..

HEİDİ GELDİ.. "ALP'LER'İN İHTİYARI..NIN TORUNU..

BİLİYORUM, PETER.. KENTE DÖNERKEN DORA TEYZESİ BURADAN GEÇTİ...

YARIN SABAH ONA KEÇİLERİ GÜTMESİNİ ÖĞRETECEĞİM.. İHTİYAR ÖYLE SÖYLEDİ...

ZAVALLI KIZ!..

ONA YARDIMCI OL, PETER.. ÖKSÜZDÜR.. İHTİYARLA KALMASI DA BENİ ÜZÜYOR...

OYSA HEİDİ DURUMDAN MEMNUN GÖRÜNMEKTEYDİ...

DEDE, YARIN YEMEĞİ BEN HAZIRLAYABİLİRİM.. SEN ZAHMET ETME..

NASIL?

TEYZEM BANA YUMURTA PİŞİRMESİNİ ÖĞRETTİ. EKMEK DE KIZARTABİLİYORUM...

YEMEĞİMİ BEN KENDİM HAZIRLARIM, KIZIM.. ANLADIN MI?

EVET, DEDE!..

O GECE HEİDİ ŞAHANE BİR DÜŞ GÖRDÜ...

.... ERTESİ SABAH İSE ÇOK ERKENDEN...

HAYDİ, KALK BAKALIM! SÜRÜ SENİ BEKLİYOR

HEMEN DEDECİĞİM!

HEIDİ'YE GÖZ KULAK OLMALI, OĞUL.. SÜRÜYÜ NASIL GÜTTÜĞÜNÜ ÖĞRET.
OLDU, DEDE!
SONRA...
YARIN SABAH BENİM SÜRÜMÜ SEN GÖTÜRECEKSİN
PEKİ, DEDECİĞİM... HOŞÇAKAL...
BAKSANA PETER.. KEÇİLERİNİN ADLARI NE?
BİR SÜRÜ GÜZEL ADLARI VAR ONLARIN.. "PAMUK PRENSES," "BONCUK," "DİANA,"
AH, BAK PETER! BU GÜZELİM KÖPEĞE BAK..
EE, NEREYE SAKLANDIN, KÜÇÜK KÖPEK?
HEİDİ'NİN PEŞİNE GİTMELİYİM? KEÇİLERİMİ DE KOMŞUMUN TARLASINA SOKMAMALIYIM...
NE GÜZEL KÖPEKMİŞSİN SEN.. KENTTE SENİN GİBİSİNE AZ RASTLANIR.
SENİ HEMEN EVİME GÖTÜRECEĞİM..
HEY, HEİDİ! NEREYE?
BEKLE BENİ.. BUNU EVE BIRAKIP HEMEN DÖNECEĞİM...

HIMM! BU TORUNLA BAŞIM NİCE BELÂYA GİRDİ!
NEYSE! İKİ, ÜÇ YIL SONRA EVDE BANA DA BAKABİLECEK DURUMA GİRER!
HEY, DEDECİĞİM.. BAK YOLDA NE GÜZEL BİR KÖPEK BULDUM...
AMAN! VAY CANINA!
VER! VER ŞUNU!
YOKSA EVE ALMAMI İSTEMİYOR MUSUN?
¡GRRRR...!
ÇABUK EVE!
¡UUUF!
N'OLDU SANA, DEDE? YÜZÜN SAPSARI KESİLDİ!
YAZIK! KÖPEK KAÇTI! TABİİ, O KOCAMAN HAYVANLA BİRLİKTE GİTMEYİ TERCİH ETTİ!

BEYİNSİZ YARATIK! BRRR! VAY CANINA! SEN HİÇ AYI GÖRMEDİN Mİ? AYI İDİ O!..
AYI MI? HAYIR HAYIR DEDECİĞİM!
YAVRUSUNU KAÇIRDIN! ANNE DE PEŞİNE DÜŞTÜ.. ANLADIN MI?
ANNESİ DE, GELSEYDİ DEDECİĞİM...
HEİDİ!.. HEİDİ, NEREDESİN?
YETER! CEZA OLARAK EVDE KALACAKSIN.. DIŞARI ÇIKMAK YOK!
AH, SEN MİSİN PETER! ÇIKAMAYACAĞIM.. DEDEM BENİ CEZALANDIRDI! EVE AYI GETİRMİŞİM!
OF! NASIL GELDİ AKLINA?
ETRAFTA BU HAYVANLARDAN ÇOK VAR! BU MEVSİMDE ÇAYIRLARA DÖKÜLÜP BAL ARARLAR.. BÖYLE BİRŞEY YAPMAMALIYDIN, HEİDİ...
AYIYI GÖRDÜN MÜ? NASIL KAÇIYORDU YAVRUSUYLA?
GÖRMEK Mİ DİYORSUN? AZ KALSIN ÇARPA ÇAKTI BANA!
DİNLE PETER.. DEDEMİ YUMUŞATMAK İÇİN NELER YAPMALIYIM?
BİLMEM Kİ! ZOR BİR İŞ BU HEİDİ.. ELMA TATLISI YAPSAN BELKİ...
BRRR! VAY CANINA!.. KES ARTIK SU GEVEZELİĞİ... HAYDİ, ODANA HEİDİ..
OLUR DEDECİĞİM..
PETER HAKLI.. ELMA TATLISİ YAPARSAM DEDEMİN KIZGINLIĞI GEÇER, BENİ BAĞIŞLAR...
OOOO

BURADA ELMA VAR!
BEN TARLADAN DÖNÜNCEYE KADAR BURADAN ÇIKMAK YOK!
PEKİ, DEDECİĞİM..
VAY BAŞIMA GELENLER VAY!..
BÖYLE HEYECANLAR GEÇİRTİRSE BANA YANDIK DEMEKTİR.. VAY CANINA!..
HAYDİ, HAYDİ DEDE! BÖYLE DÜŞÜNME.. YOKSA TORUNUNDAN MEMNUN DEĞİL MİSİN?..
KORKUDAN AZ KALSIN ÖLECEKTİM, MARİA!..
HA,HA,HA! YAHU DEDE, TANRI AŞKINA! O KIZCAĞIZ AYILARI, KEÇİLERİ NE BİLSİN? İYİ Kİ BAŞINA BİR KAZA GELMEDİ!..
PETER BANA HERŞEYİ ANLATTI.. HEİDİ İÇİN BURADA HER ŞEY BİR YENİLİKTİR, DEDE.. BUNU ANLAMAN GEREKİYOR...
SEN GİT DE OĞLUNA KEÇİLERİ OTLATMASINI ÖĞRET.. DEĞİL YOLDAN AYILARI TOPLATMAK...
BU ARADA HEİDİ BOŞ DURMUYORDU..
HİÇ DE FENA OLMUYOR!
NEYSE, DEDE HOŞCAKAL!..
NERESİ HOŞ BUNUN?..

AMAN!.. NE TATLI OLMUŞ?
AZUCAR
MOSTAZA MOUTAR
SAL
AVEIA
VAY CANINA!.. HANGİ SEYTAN MUTFAKTA OCAĞI YAKTI?..
SANA ODANDAN ÇIKMA DEMİŞTİM.. SANA YEMEĞİMİ KENDİM PİŞİRİRİM DEMİŞTİM... GRRRR!..
BEY... GRRR... O... O!..
BİLİYORUM, DEDE... AMA SANA BİR SÜRPRİZ YAPACAKTIM.. ELMA TATLISI HAZIRLADIM SANA..
ELMA TATLISI!.. ELMA TATLISI MI DEDİN, HEİDİ?..
KOKUSU GÜZEL... BAŞKA BİR ŞEY BU!.. ELMA TATLISI YAPABİLECEĞİNİ SANMIYORUM. BAYILDIM BUNA, HEİDİ!..
BUYUR, DEDECİĞİM.
VAY CANINA!.. GÖZLERİME İNANAMIYORUM.. GERÇEKTEN ELMA TATLISI BU!..
HEİDİ, İLK KEZ DEDESİNİN GÜLÜMSEDİĞİNİ GÖRDÜ...
ŞÖYLE ŞİMDİ.. BANA KIZGIN MISIN DEDECİĞİM?
KIZGIN MI DEDİN?.. HAYIR, AMA... BU!.. HMMM!..
VE GALİBA DEDESİNİN SON GÜLÜMSEYİŞİYDİ BU...

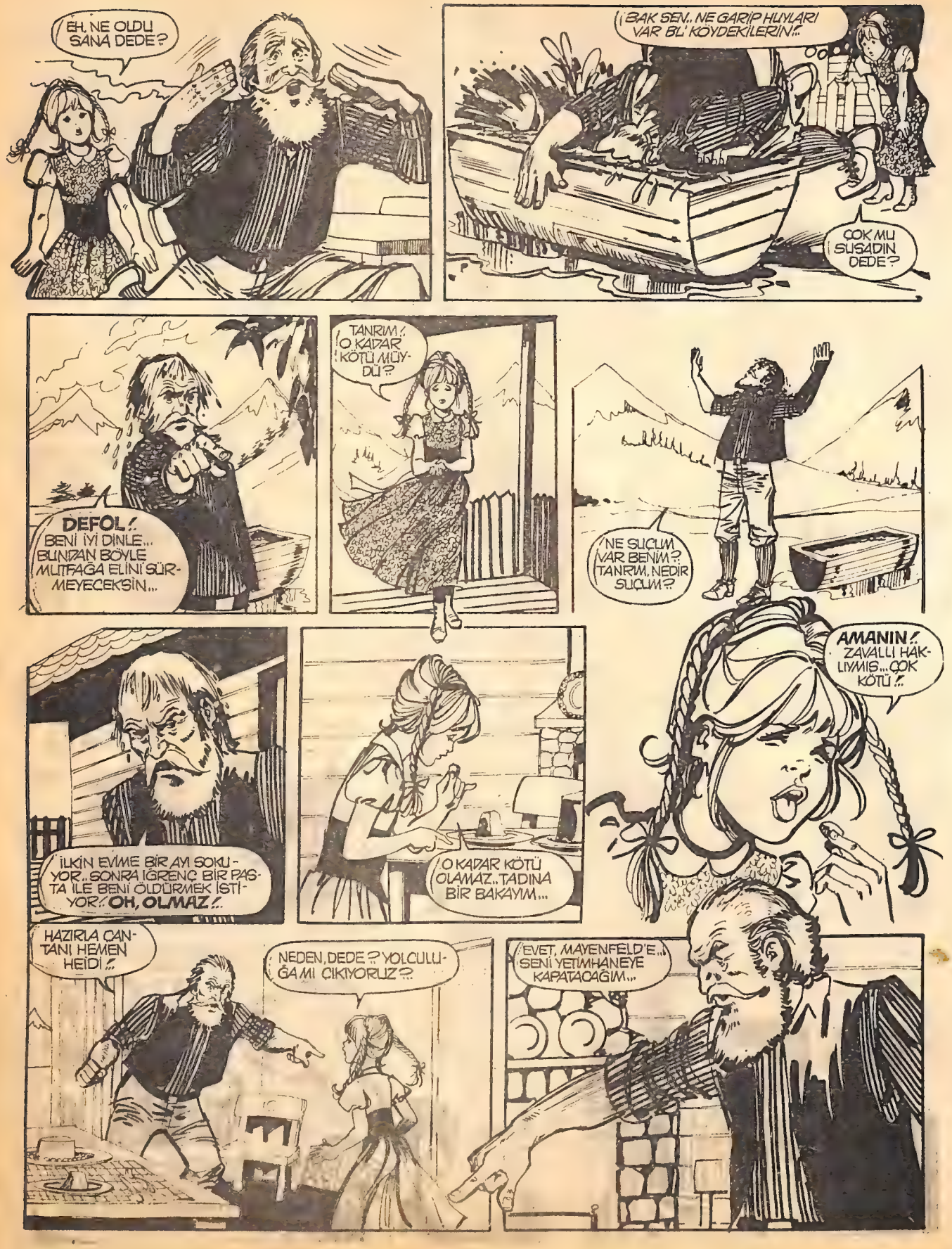
EH, NE OLDU SANA DEDE?
BAK SEN.. NE GARİP HUYLARI VAR BU KÖYDEKİLERİN!..
ÇOK MU SUSADIN DEDE?
DEFOL!.. BENİ İYİ DİNLE... BUNDAN BÖYLE MUTFAĞA ELİNİ SÜRMEYECEKSİN...
TANRIM!.. O KADAR KÖTÜ MÜYDÜ?
NE SUÇUM VAR BENİM?.. TANRIM, NEDİR SUÇUM?
AMANIN!.. ZAVALLI HAKLIYMIŞ... ÇOK KÖTÜ!..
İLKİN EVİME BİR AYI SOKUYOR.. SONRA İĞRENÇ BİR PASTA İLE BENİ ÖLDÜRMEK İSTİYOR! OH, OLMAZ!..
O KADAR KÖTÜ OLAMAZ.. TADINA BİR BAKAYIM...
HAZIRLA ÇANTANI HEMEN HEİDİ!..
NEDEN, DEDE? YOLCULUĞA MI ÇIKIYORUZ?
EVET, MAYENFELD'E.. SENİ YETİMHANEYE KAPATACAĞIM...

TAM BURADA YAŞAMAYA ALIŞTIĞIM SIRADA BENİ GÖNDERİYOR...
BENİ YETİMHANEYE BIRAKIRSAN, SANA KİM BAKACAK DEDE?..
UTANMADAN SORUYORSUN BUNU, EH? İLKİN AYI, SONRA O ŞEYTAN IŞI ELMA TATLISI.. DEDENE BÖYLE Mİ BAKIYORSUN, SEN?..
O ANDA BEKLENMEYEN BİRİ GELDİ...
BAĞIŞLA BENİ DOSTUM... SENİNLE KONUŞMAM GEREKİYOR..
HII?..
BEN MAYENFELD PAPAZIYIM. DEDENİN İYİ BİR ARKADAŞIYIM...
BURADAN GEÇERKEN SÖYLEDİKLERİNİ DUYDUM.. BENCE ÇOCUĞA HAKSIZ DAVRANIYORSUN...
DİNLE PAPAZ... AZ KALSIN ONUN YÜZÜNDEN BİR AYI İLE BOĞUŞACAKTIM.. SONRA BANA ÖYLE BİR ELMA PASTASI YAPTI Kİ, AZ DAHA ZEHİRLENİYORDUM..
SANA BİR ŞEY SÖYLEYEYİM Mİ? SENİ ANILARIN RAHATSIZ EDİYOR.. VİCDAN AZABI ÇEKİYORSUN...
BU KIZIN BABASI OLAN OĞLUN TOBİAS İLE HİÇ ANLAŞAMADIN... CENAZESİNE BİLE GİTMEDİN.. ARTIK TANRI İLE DE, KULLARI İLE DE GEÇİNMEYE BAK, OĞLUM...
HERKES BENİ HOR GÖRÜYOR...
DEĞİL, DOSTUM.. SEN BAŞKALARINI HOR GÖRÜYORSUN.. BU KIZCAĞIZI TANRI GÖNDERDİ SANA... RAHATA KAVUŞASIN DİYE.. VİCDANIN RAHATLASIN DİYE...

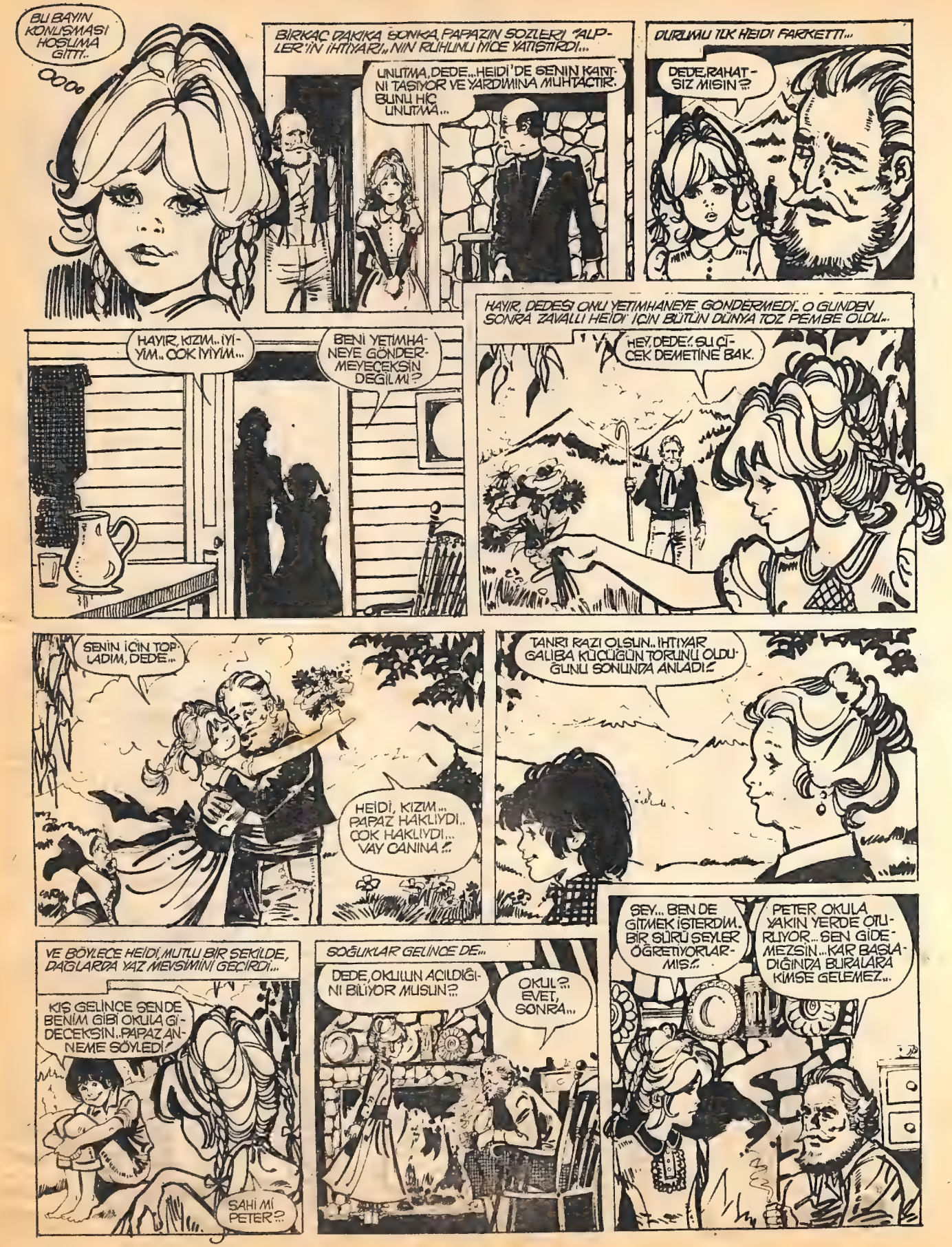
BU BAYIN KONUŞMASI HOŞUMA GİTTİ..
BİRKAÇ DAKİKA SONRA PAPAZIN SÖZLERİ "ALPLER'İN İHTİYARI" NIN RUHUNU İYİCE YATIŞTIRDI...
UNUTMA, DEDE... HEİDİ'DE SENİN KANINI TAŞIYOR VE YARDIMINA MUHTAÇTIR. BUNU HİÇ UNUTMA...
DURUMU İLK HEİDİ FARKETTİ...
DEDE, RAHATSIZ MISIN?
HAYIR, DEDESİ ONU YETİMHANEYE GÖNDERMEDİ. O GÜNDEN SONRA ZAVALLI HEİDİ İÇİN BÜTÜN DÜNYA TOZ PEMBE OLDU..
HAYIR, KIZIM.. İYİYİM.. ÇOK İYİYİM...
BENİ YETİMHANEYE GÖNDERMEYECEKSİN DEĞİL Mİ?
HEY, DEDE!.. SU ÇİÇEK DEMETİNE BAK.
SENİN İÇİN TOPLADIM, DEDE...
HEİDİ, KIZIM... PAPAZ HAKLIYDI.. ÇOK HAKLIYDI... VAY CANINA!..
TANRI RAZI OLSUN.. İHTİYAR GALİBA KÜÇÜĞÜN TORUNU OLDUĞUNU SONUNDA ANLADI!..
VE BÖYLECE HEİDİ, MUTLU BİR ŞEKİLDE, DAĞLARDA YAZ MEVSİMİNİ GEÇİRDİ...
KIŞ GELİNCE SEN DE BENİM GİBİ OKULA GİDECEKSİN.. PAPAZ ANNEME SÖYLEDİ!
SAHİ Mİ PETER?..
SOĞUKLAR GELİNCE DE...
DEDE, OKULUN AÇILDIĞINI BİLİYOR MUSUN?..
OKUL?.. EVET, SONRA...
SEY... BEN DE GİTMEK İSTERDİM. BİR SÜRÜ ŞEYLER ÖĞRETİYORLARMIŞ!..
PETER OKULA YAKIN YERDE OTURUYOR... SEN GİDEMEZSİN... KAR BAŞLADIĞINDA BURALARA KİMSE GELEMEZ...

YOLLAR GEÇİLMEZ OLUYOR.. SONRA KURTLAR DA VAR..
İZNİNLE, DEDE!
AH, PAPAZ BUYUR... BUYURUN...
HEİDİ'Yİ OKULA NE ZAMAN GÖNDERMEYİ DÜŞÜNÜYORSUN? YAŞI SEKİZ OLDU!
BİZ DE BUNDAN SÖZ EDİYORDUK, PAPAZ.. AMA SEN DE BİLİRSİN Kİ, KIŞIN O YOLDAN ERKEKLER BİLE ZOR GEÇİYOR.. HEİDİ'Yİ GÖNDEREMEM
HAYIR, PAPAZ.. KENT BANA GÖRE DEĞİL... BEKLEYELİM, HEİDİ BİRAZ DAHA BÜYÜSÜN...
DOĞRU AMA.. KENTE YERLEŞEBİLİRSİN.. HİÇ OLMAZSA KÜÇÜK İÇİN YAP BUNU..
İHTİYARI RAZI EDEMEYEN HEİDİ OKUMAYI ÖĞRENMEYE BAŞLADI.. HAFTADA İKİ KEZ KULÜBEYE ÇIKAN PETER'İN DESTEĞİYLE...
HAYDİ, TEKRAR ET... L... A... LA...
-LA...
SONUNDA YILIN İLK KARI YAĞDI...
NE YAZIK Kİ PETER İKİ GÜNDÜR BURAYA KAR YÜZÜNDEN ÇIKAMADI...
AMA... EVET.. O İSTE... PETER! DEDE!
EH?.. ÇILDIRDI MI, BU OĞLAN?
PETER!
GELEMEYECEĞİMİ SANMIŞTIN?

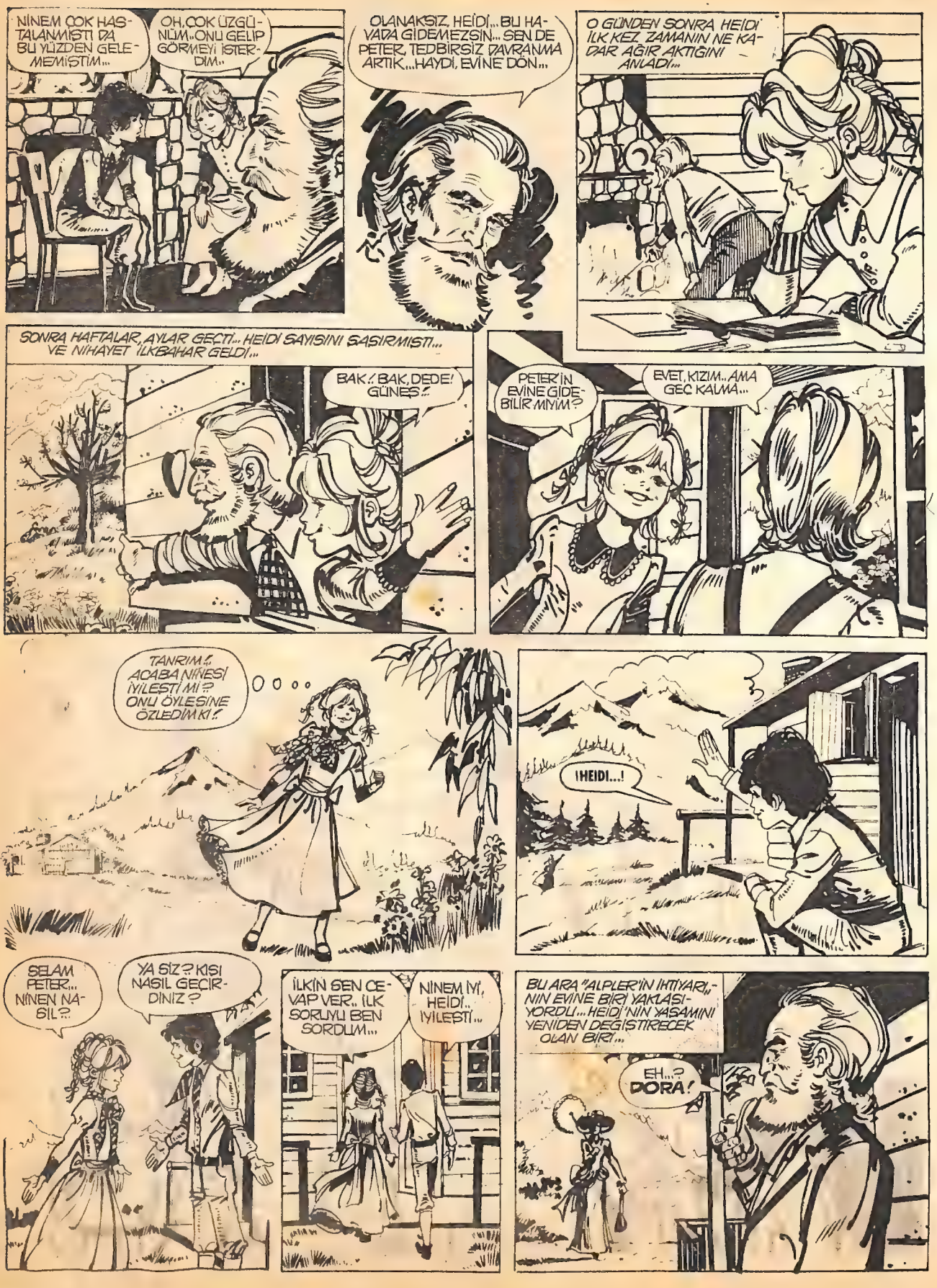
NİNEM ÇOK HASTALANMIŞTI DA BU YÜZDEN GELEMEMİŞTİM...
OH, ÇOK ÜZGÜNÜM.. ONU GELİP GÖRMEYİ İSTERDİM..
OLANAKSIZ, HEİDİ... BU HAVADA GİDEMEZSİN... SEN DE PETER, TEDBİRSİZ DAVRANMA ARTIK... HAYDİ, EVİNE DÖN...
O GÜNDEN SONRA HEİDİ İLK KEZ ZAMANIN NE KADAR AĞIR AKTIĞINI ANLADI...
SONRA HAFTALAR, AYLAR GEÇTİ... HEİDİ SAYISINI ŞAŞIRMIŞTI... VE NİHAYET İLKBAHAR GELDİ...
BAK! BAK, DEDE! GÜNEŞ!
PETER'İN EVİNE GİDEBİLİR MİYİM?
EVET, KIZIM.. AMA GEÇ KALMA...
TANRIM!.. ACABA NİNESİ İYİLEŞTİ Mİ?.. ONU ÖYLESİNE ÖZLEDİM Kİ!
!HEİDİ...!
SELAM PETER... NİNEN NASIL?..
YA SİZ?.. KIŞI NASIL GEÇİRDİNİZ?
İLKİN SEN CEVAP VER.. İLK SORUYU BEN SORDUM...
NİNEM İYİ, HEİDİ.. İYİLEŞTİ..
BU ARA "ALPLER'İN İHTİYARI,,NIN EVİNE BİRİ YAKLAŞIYORDU... HEİDİ'NİN YAŞAMINI YENİDEN DEĞİŞTİRECEK OLAN BİRİ...
EH...? DORA!

TA KENDİSİ.. DEDE, HEİDİ İÇİN GELDİM..
NASIL? KENT HAVASI GALİBA BEYNİNE VURDU, KIZIM...
BAK, DEDE... HEİDİ, ZAVALLI KARDEŞİMİN KIZI.. ONDAN VAZGEÇEMEM... PAPAZLA GÖRÜŞTÜM.. HEİDİ'NİN OKULA GİTMEDİĞİNİ SÖYLEDİ...
BENİMLE FRANKFURT'A GELECEK... ONU ZENGİN BİR AİLENİN YANINA YERLEŞTİRECEĞİM... KÜÇÜK KIZA ARKADAŞLIK EDECEK ORADA.. HEİDİ İÇİN ÇOK GÜZEL BİR OLANAK BU...
BU ARA, MARIA'NIN EVİNDE...
NİNE, İYİLEŞTİĞİNE ÖYLE SEVİNDİM Kİ...
UMARIM Kİ, DEDEN BU YIL SENİ OKULA GÖNDERİR.. KIZIM DOKUZ YAŞINA GELDİN...
BEN DE ÖYLE... AMA TÜM HARFLERİ ÖĞRENDİM.. KIŞIN UZUN GÜNLERİNDEN YARARLANARAK...
SAĞOL, KIZIM.. İNSAN BENİM GİBİ KÖR OLUNCA, HOŞ SÖZ DUYMAKTAN ZEVK ALIR...
HEİDİ, KIZIM! BENİMLE FRANKFURT'A GELECEKSİN...
HEİDİ, DÖNÜŞTE ONU BEKLEYEN SÜRPRİZLE KARŞILAŞTI...
DORA TEYZE!
"ALPLER'İN İHTİYARI"NIN YÜZÜ DEĞİŞTİ...
ÖNCE GETİRDİN, ŞİMDİ İSE ALIYORSUN.. PEKİ, GİT ONUNLA...
DEDE!
YAŞLI YÜREĞİ KARARMIŞTI BİRDEN...
AL, SENİN OLSUN! AMA ARTIK ONUNLA BURAYA DÖNME.. NEDEN Mİ? ÇÜNKÜ ONUN DA SENİN GİBİ REZİL SAPKALAR GİYMESİNİ, KENTTE SAÇMALIKLAR ÖĞRENMESİNİ İSTEMİYORUM...
ALPLER'İN SERT İHTİYARI, KİMSEYE SEVGİ GÖSTERMEYEN ADAM, YAŞAMINDA BİR ŞEYLERİN PARÇALANDIĞINI İLK KEZ DUYMAKTADIR...
GİT... GİT ARTIK! ONU İSTEMİYORUM..

BİRKAÇ DAKİKA SONRA!

HOŞÇA KAL DEDE!..

HEİDİ'DE GÜZEL BİR ŞEYİN YOKOLMAKTA OLDUĞUNU HİSSETMİŞTİ...

HAYDİ, HAYDİ! KENTE VARINCA, BAK NE MUTLU OLACAKSIN.. KÜÇÜK BİR HANIMEFENDİ GİBİ YAŞAYACAKSIN...

PETER'İN ANNESİ VE NİNESİ İLE VEDALAŞABİLİR MIYIM?..

PEKİ, HEİDİ... AMA ÇABUK OL!..

BELKİ BÖYLESİ İYİ OLUR, DORA.. AMA DEDE EPEY ÜZÜLMÜŞTÜR!

AH, SAÇMALAMA MARİA.. DEDE KİMSE İÇİN ÜZÜLMEZ...

O ESKİDENDİ! KÜÇÜĞÜ GÖRMEDEN ÖNCEYDİ, DORA!..

LÜTFEN, YETER... GİDİYORUZ HEİDİ...

HOŞÇAKAL, PETER..

GERÇEKTEN GİDİYORSUN!

İKİ GÜN SONRA, HEİDİ İLE DORA TEYZE FRANKFURT'A VARDILAR...

BURADA HER ŞEY KOCAMAN, TEYZE.. NEREYE GİDECEĞİZ?..

GUSTAV

BİR EVE GÖTÜRECEĞİM SENİ. BİZİ BEKLİYORLAR!

BÜTÜN İŞİN, SENDEN BİRAZ BÜYÜK OLAN, KÖTÜRÜM, TEKERLEKLİ SANDALYE KULLANAN BİR KIZA ARKADAŞLIK ETMEN OLACAK..

SÖZÜNÜ ETTİĞİNİZ KIZ, BU MU? ÇOBAN KIZINA BENZİYOR!
DAĞDA DEDESİ İLE YAŞADIĞINI SİZE SÖYLEMİŞTİM...
KİM BU BAYAN DORA TEYZE?
ÇOK KÜSTAH!.. BEN BAY SESMAN'IN KAHYASIYIM.. ADIM MATMAZEL ROTTENMEIER.. BAY SESMAN, ARKADAŞLIK EDECEĞİN KÜÇÜK KLARA'NIN BABASI...
ARTIK GİTMELİYİM, HEİDİ.. VAKTİM OLURSA SENİ ARARIM.. BURASI EVİN SAYILIR...
HAYDİ, ÇABUK OLALIM...
HOŞÇAKAL TEYZE..
HEİDİ İÇİN DEĞİŞİK, MASALIMSI BİR DÜNYAYDI BU...
BU EV DEDEMİN VE MARİA'NIN EVLERİNDEN DAHA BÜYÜK!..
BENİ İZLE!
KLARA, İŞTE SANA ARKADAŞLIK ETMEK İÇİN ALDIĞIMIZ KÜÇÜK KIZ..
ODASINA GÖTÜRÜP GİYECEĞİ GİYSİLERİ ONA GÖSTERİRSİN...
AMAN, KÖYLÜYE BENZİYOR BU!.. SU HALE BAK!..
YAKLAŞ... DOST OLACAĞIMIZI UMARIM.. NEDİR ADIN?
HEİDİ... ASLINDA APELAİDE ADIM.. AMA HERKES HEİDİ DER...
HİZMETÇİYLE GİT HEİDİ...
PEKİ BAYAN KAHYA..
BANA BAK, ADIM MATMAZEL ROTTENMEIER. ANLADIN MI?
BAĞIŞLAYIN.. KAHYA OLDUĞUNUZU SÖYLEMİŞTİNİZ DE!
BAKSANA KLARA... KAHYA NE DEMEK?
YETER!.. HİZMETÇİYLE GİT!.. KLARA'YA DA MATMAZEL KLARA DİYECEKSİN...

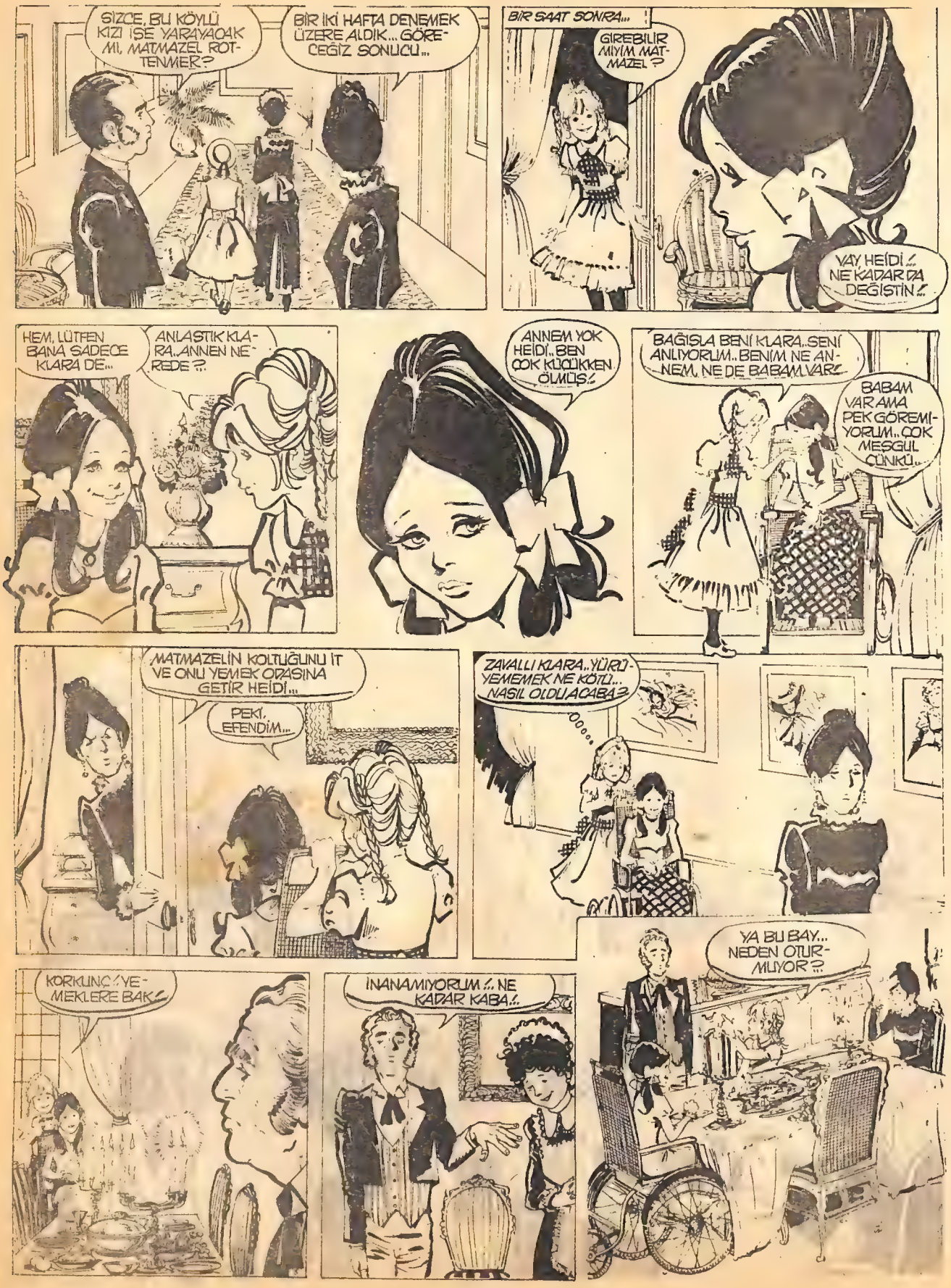
SİZCE, BU KÖYLÜ KIZI İŞE YARAYACAK MI, MATMAZEL ROTTENMEIER?
BİR İKİ HAFTA DENEMEK ÜZERE ALDIK... GÖRECEĞİZ SONUCU...
BİR SAAT SONRA...
GİREBİLİR MIYIM MATMAZEL?
VAY, HEİDİ!.. NE KADAR DA DEĞİŞTİN!..
HEM, LÜTFEN BANA SADECE KLARA DE...
ANLAŞTIK KLARA.. ANNEN NEREDE?..
ANNEM YOK HEİDİ.. BEN ÇOK KÜÇÜKKEN ÖLMÜŞ!..
BAĞIŞLA BENİ KLARA.. SENİ ANLIYORUM.. BENİM NE ANNEM, NE DE BABAM VAR!..
BABAM VAR AMA PEK GÖREMİYORUM.. ÇOK MEŞGUL ÇÜNKÜ...
MATMAZELİN KOLTUĞUNU İT VE ONU YEMEK ODASINA GETİR HEİDİ...
PEKİ, EFENDİM...
ZAVALLI KLARA.. YÜRÜYEMEMEK NE KÖTÜ... NASIL OLDUACABA?
OOOO...
YA BU BAY... NEDEN OTURMUYOR?..
KORKUNÇ! YEMEKLERE BAK!..
İNANAMIYORUM!.. NE KADAR KABA!..

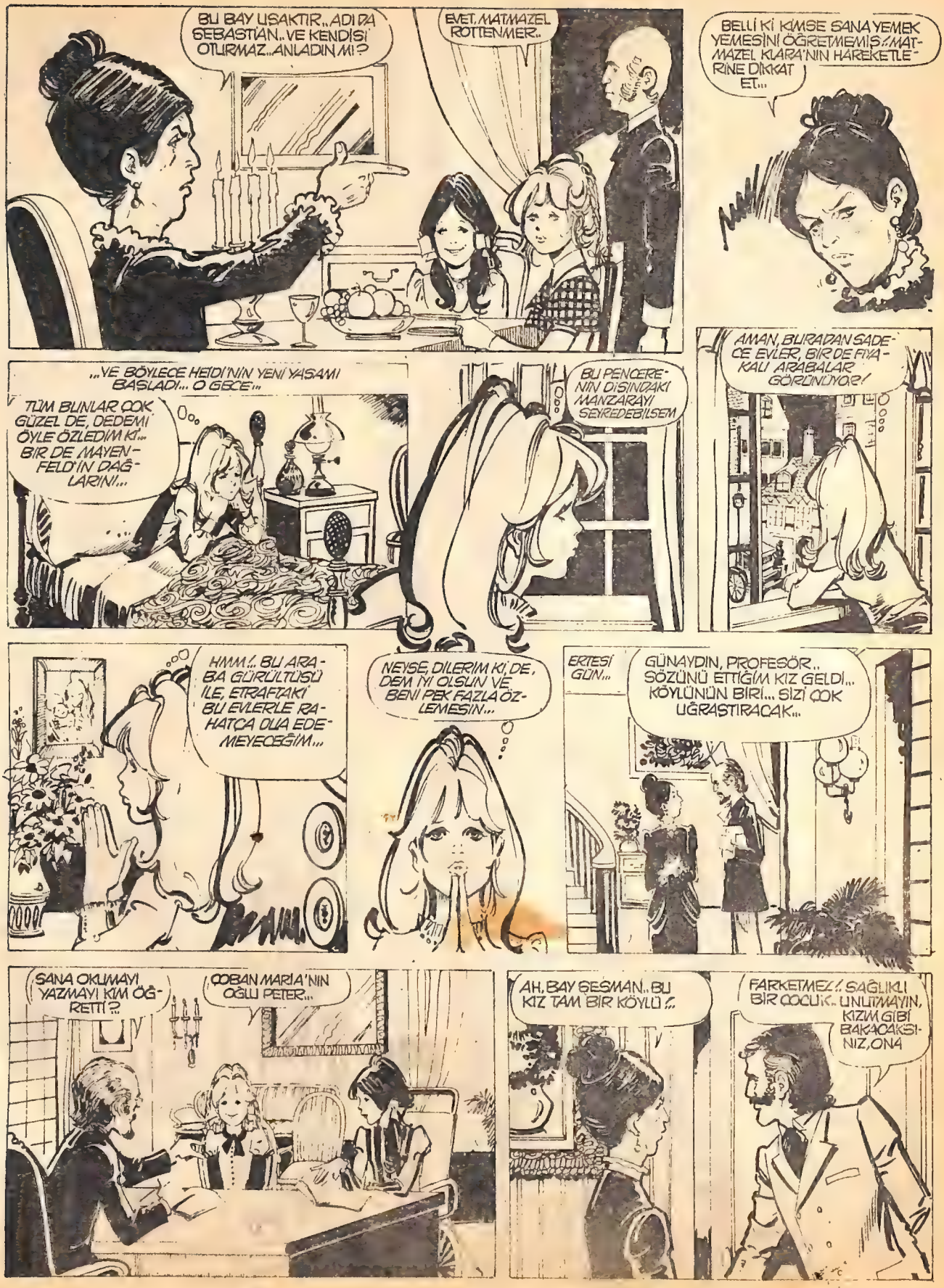
BU BAY USAKTIR.. ADI DA SEBASTİAN.. VE KENDİSİ OTURMAZ... ANLADIN MI?
EVET, MATMAZEL ROTTENMEIER..
BELLİ Kİ KİMSE SANA YEMEK YEMESİNİ ÖĞRETMEMİŞ! MATMAZEL KLARA'NIN HAREKETLERİNE DİKKAT ET...
...VE BÖYLECE HEIDİ'NİN YENİ YAŞAMI BAŞLADI... O GECE...
TÜM BUNLAR ÇOK GÜZEL DE, DEDEMİ ÖYLE ÖZLEDİM Kİ... BİR DE MAYENFELD'İN DAĞLARINI...
BU PENCERENİN DIŞINDAKİ MANZARAYI SEYREDEBİLSEM
AMAN, BURADAN SADECE EVLER, BİR DE FIAKALI ARABALAR GÖRÜNÜYOR!
HMM!.. BU ARABA GÜRÜLTÜSÜ İLE, ETRAFTAKİ BU EVLERLE RAHATÇA OLA EDEMEYECEĞİM...
NEYSE, DİLERİM Kİ, DE, DEM İYİ OLSUN VE BENİ PEK FAZLA ÖZLEMESİN...
ERTESİ GÜN...
GÜNAYDIN, PROFESÖR.. SÖZÜNÜ ETTİĞİM KIZ GELDİ... KÖYLÜNÜN BİRİ... SİZİ ÇOK UĞRAŞTIRACAK...
SANA OKUMAYI YAZMAYI KİM ÖĞRETTİ?
ÇOBAN MARİA'NIN OĞLU PETER...
AH, BAY GEŞMAN.. BU KIZ TAM BİR KÖYLÜ!..
FARKETMEZ!.. SAĞLIKLI BİR ÇOCUK.. UNUTMAYIN, KIZIM GİBİ BAKACAKSINIZ, ONA

SIRA SİZDE, MATMAZEL KLARA. BUGÜNKÜ DERSİNİZ..
EVET, ÖĞRETMENİM...
EMİNİM Kİ, İLERDEN ÇAYIRLAR GÖRÜNÜYOR.. HEM KİMBİLİR...
BAKARSIN MAYENFELD VE DEDEMİN KULÜBESİ DE GÖRÜNÜR
EĞLENCEYİ DÜŞÜN SEN, AYI YAVRUSUNU KÖPEK SANMIŞTIM BEN..
HA,HA,HA!.. NE HOŞ!
GECE OLUNCA...
! KEŞKE O KOCAMAN KULÜBEYE ÇIKABİLSEYDİM
BU KADAR İLGİYLE NEREYE BAKIYORSUN?
O KOCAMAN KULEYE MİNİM, BAYLISAK,, ORADAN MAYENFELD VE ÇEVRESİNİ GÖREBİLİRİZ...
HARİKA!.HARİKA BİR CAHİL VE AKILSIZ...
LÜTFEN KLARA KİMSEYE SÖYLEME.. YANDAKİ KİLİSEYE GİDİP KULEYE ÇIKACAĞIM...
MERAK ETME, SÖYLEMEM...
ARABALARA BAK!..

KOŞARAK SOKAĞI GEÇTİ VE BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
BAĞIŞLAYIN BAYIM.. ACABA KULEYE NASIL ÇIKABİLİRİM?..
BEN KİLİSENİN YARDIMCISIYIM KIZIM.. ZİYARET SAATİ DEĞİL.. HEM NEDEN KULEYE ÇIKMAK İSTİYORSUN?
ORADAN MAYENFELD'İ GÖREBİLECEĞİM... DEDEM ORALARDA OTURUR... ONU ÖYLESİNE ÖZLEDİM Kİ...
RAHİP ŞAŞKIN VE DUYGULANMIŞ, KABUL EDER...
TARLALAR GÖRÜNÜYOR AMA MAYENFELD YOK, DEDEMİN EVİ DE YOK!..
SAĞOLUN RAHİP... AĞAÇLARIN SESİNİ DUYMAK BANA İYİ GELDİ HOŞÇAKALIN, TEŞEKKÜRLER..
AMA HEİDİ BİLSEYDİ Kİ BU ARA...
DEMEK NEREDE OLDUĞUNU BİLMİYORSUN.. MUHAKKAK DIŞARI ÇIKMIŞTIR..
İNANIN, BEN HEİDİ'Yİ HİÇ GÖRMEDİM...
BAK SEN!.. DEMEK KÜÇÜK HANIM İZİN ALMADAN DIŞARI ÇIKMIŞ, ÖYLE Mİ?..
EMİRLERİME BOYUN EĞMELİSİN...
BAĞIŞLAYIN MATMAZEL ROTTENMER, YAPMAM ARTIK...
BURADA UZUN UZUN DÜŞÜNÜR, TAŞINIRSIN...
BUNU YAPAMAZSINIZ, ONA...
HEİDİ'Yİ ORAYA KAPATAMAZSINIZ.. SUÇLU NE Kİ?

HAKSIZLIK ETMİYORUM. İZİNSİZ ÇIKTI, CEZALANDIRDIM...
BU AĞIR BİR CEZA, MATMAZEL ROTTENMEYER!
TANRIM!.. ÇAYIRLARA BAKMAK SUÇ MU?!
KLARA, NE OLDU?
BABA!
HEİDİ BENDEN İZİN ALMADAN SOKAĞA ÇIKTI.. BU KIZDA ÇOK KÖTÜ HUYLAR VAR, İNANIN BANA!..
DEĞİL, BABA.. HEİDİ KİLİSENİN KULESİNE ÇIKMAK İSTEDİ.. ORADAN MAYENFELD'İ, KÖYÜNÜ GÖREÇEKTİ. BANA ÖYLE SÖYLEDİ!..
MATMAZEL ROTTENMEYER, GALİBA BU KEZ FAZLA İLERİ GİTTİNİZ.. HEİDİ'YE DİKKAT ETTİM, HİÇ SÖYLEDİĞİNİZ GİBİ DEĞİL...
KAHROLASI KIZ!..
BAY SESMAN, HEMEN HEİDİ'NİN KAPALI KALDIĞI ODAYA GİTTİ...
HAYDİ, KIZIM... ÇIK BURADAN BİR YANLIŞ ANLAMA OLDU...
SAĞOLUN BAYIM.. SİZ GALİBA KLARA'NIN BABASI OLMALISINIZ... ÖYLE DEĞİL Mİ?
EVET, HEİDİ.. SEN ŞİMDİ KLARA İLE OYNA VE OLANLARI UNUT...
HEY, HEİDİ!.. DUR BİR DAKİKA!
SENİN ATEŞİN VAR HEİDİ.. HEM DE ÇOK...

MATMAZEL ROTTENMER, HEMEN DOKTORU ÇAĞIRIN..
KIZIDA ÇABUK YATIRIN..
BAŞÜSTÜNE..
BANA KALIRSA, BU KÖYLÜ KIZI HEP KARIŞIKLIKLAR YARATACAK... NEDEN TEYZESİNE HABER VERMİYORSUNUZ? BENCE..
GÖRÜŞLERİNİZ BENİ İLGİLENDİRMİYOR..SUSUN LÜTFEN...
BİR SAAT SONRA...
NASIL, DOKTOR?
BİR SİNİR BUHRANI.. SAĞLIKLI BİR ÇOCUK..SADECE ÖZLEM ÇEKİYOR..
ÇARESİ...
TAHMİNİME GÖRE ÇOCUK İÇİNDE BULUNDUĞU ÇEVREYE ALIŞAMIYOR..AİLESİNİ, YAKINLARINI, DÜNYASINI İSTİYOR, ANLATABİLİYOR MUYUM?
FRANKFURT'TA BİR TEYZESİ BÜYÜTTÜ ONU.. SON YILLARDA DEDESİ İLE YAŞADI...
ÇARESİ BU OLABİLİR, BAY SESMAN.. KÖTÜLEŞİRSE BENİ ARAYIN...
KIZIM, SANIRIM ARKADAŞSIZ KALACAKSIN.. ONU GÖNDERMELİYİZ..
HASTA BABA..ÖNCE İYİLEŞSİN..
ACABA NEREYE GİDEBİLECEK? TEYZESİ ÇALIŞIYOR, DEDESİ İSE... ZAVALLI HEIDI!.. O KULÜBEDE NE YAPAR? BARİ İHTİYAR ONU OKULA GÖNDERİRSE...
MATMAZEL ROTTENMER!..

KÜÇÜK HANIM NE EMREDİYOR ACABA?
LÜTFEN MATMAZEL ROTTENMER, BAĞIŞLAYIN BENİ...
KÖYLÜ KIZI SİZE BİR İNSANLIK DERSİ VERMEKTEDİR, MATMAZEL ROTTENMER
İZİN ALMADAN KULEYE ÇIKMAMALIYDIM.. AMA ÇAYIRLARI ÖYLESİNE ÖZLEMİŞTİM Kİ!
BENİ BAĞIŞLADINIZ, DEĞİL Mİ?
GERÇEKTEN BİR İNSANLIK DERSİ...
EVET, HEİDİ.. TABİİ SENİ BAĞIŞLIYORUM.. OYSA SANIYORDUM Kİ...
OH, TANRIM!
SEBESTİAN... SEN GİDİP DOKTORUN VERDİĞİ İLAÇLARI AL... SEN DE HEİDİ'NİN YANINDAN AYRILMA.. ATEŞİ DÜŞÜNCEYE KADAR...
BAŞÜSTÜNE
BAŞÜSTÜNE
O GÜN, BAY SESMAN HEİDİ'NİN TEYZESİ DORA'YA BİR HABER GÖNDERDİ...
GİRİBİLİR MİYİM?
LÜTFEN, BUYURUN..
DORA, ÇOCUĞUN DURUMUNU ÖĞRENDİ...
ANLIYORUM AMA, BEN HEİDİ İLE MEŞGUL OLAMAM.. ONUN YÜZÜNDEN YERİMİ KAYBEDEMEM.. BUNU ANLARSINIZ, BAYIM...

HAYIR, ANLAMIYORUM AMA ÖNEMLİ DEĞİL.. SİZ GİDEBİLİRSİNİZ.. KÜÇÜĞÜN DEDESİNE NEDEN BU KADAR BAĞLANDIĞI ŞİMDİ BELLİ OLUYOR..
HAYDİ, HEİDİ... BAK, BU SANA İYİ GELECEK...
HAYIR, YARAMAZ.. ÇOK FENAYIM...
BABA, SENCE İYİLEŞECEK Mİ?
MUHAKKAK, KLARA.. BURADAN AYRILIP DAĞLARINA DÖNMEK İSTİYOR.. SENİN İÇİN ÇOK İYİ BİR ARKADAŞTI...
O KÜÇÜK KIZIN SAYESİNDE, BURANIN HAVASI DEĞİŞMİŞTİ.. HEPİMİZ ONU ÖZLEYECEĞİZ...
MATMAZEL ROTTENMEİER.. NEDEN DEDEMİ ÇAĞIRMIYORLAR?.. ONU İSTİYORUM...
ÖLMEDEN ÖNCE...
HEİDİ, NEDEN BÖYLE KONUŞUYORSUN? BAK, ATEŞİN BİLE DÜŞMÜŞ!
MATMAZEL ROTTENMEİER, GENE ENDİŞELİYDİ...
BAY SESMAN!
HEMEN DOKTORA HABER VERİN, ÇABUK!.. DURUMU KÖTÜLEŞİYOR!..
İZNİNİZLE, BEN GİDİYORUM...

BİZ DE ONA KÖYLÜ KIZI DEYİP, ALAY EDİYORDUK...
DURUMU ÇOK KÖTÜ!
HEİDİ, DOKTOR ŞİMDİ GELECEK YARIN DA AYAĞA KALKACAKSIN...
HEİDİ!.. HEİDİ!.. BENİ DUYUYOR MUSUN?..
SONUNDA DOKTOR GELDİ...
KURTULACAK DEĞİL Mİ, BABA? KURTULACAK..
ÖYLE UMUYORUM!
DOKTOR, DURUMU NASIL?..
BANA DEDESİNDEN SÖZ ETMİŞTİNİZ... UZAK BİR YERDE Mİ KALIYOR?
İSVİÇRE'DE, MAYENFELD'TE.. NEDEN SORDUNUZ? LÜTFEN KONUŞUN...

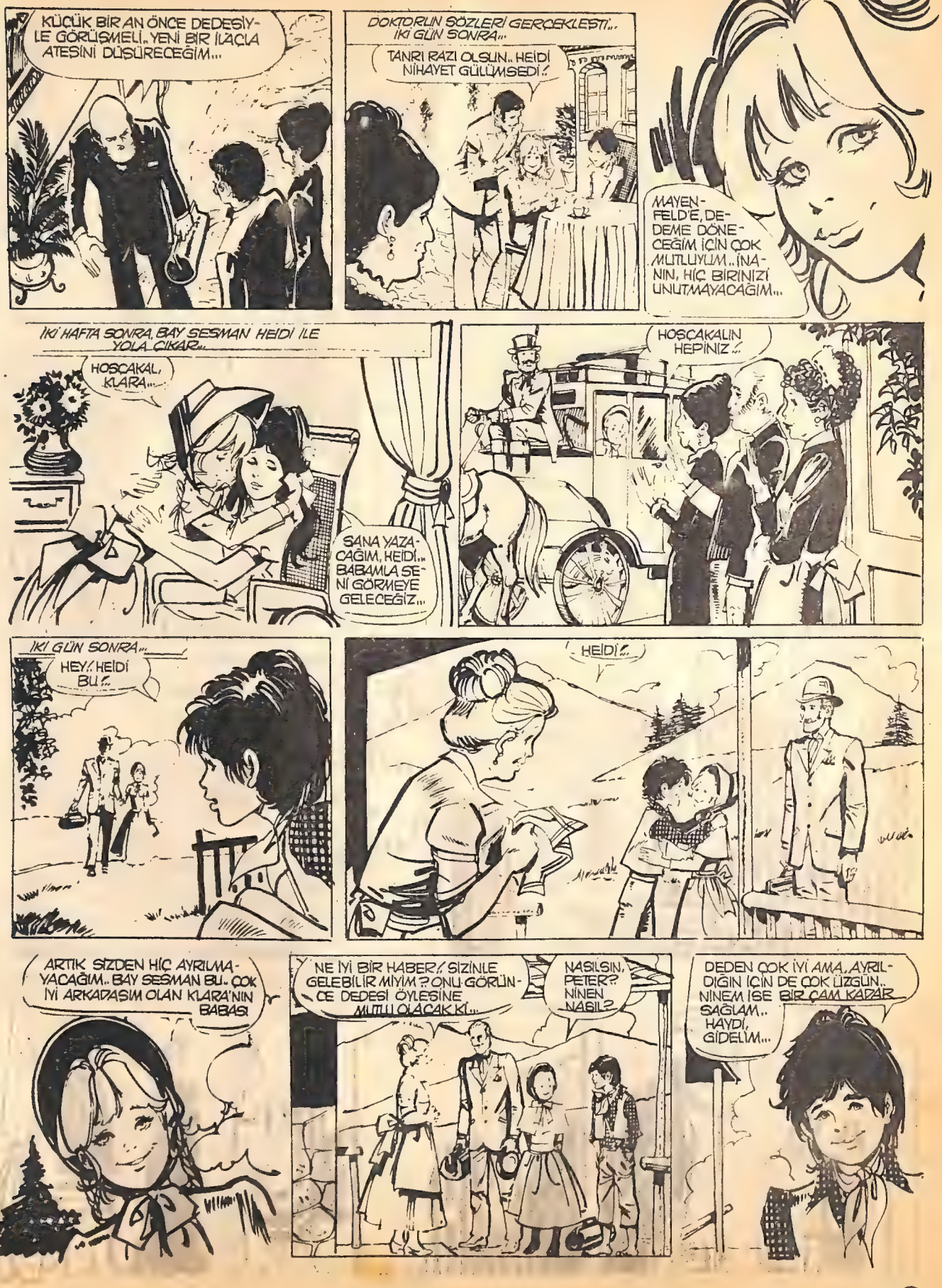
KÜÇÜK BİR AN ÖNCE DEDESİYLE GÖRÜŞMELİ.. YENİ BİR İLAÇLA ATEŞİNİ DÜŞÜRECEĞİM...
DOKTORUN SÖZLERİ GERÇEKLEŞTİ... İKİ GÜN SONRA...
TANRI RAZI OLSUN.. HEİDİ NİHAYET GÜLÜMSEDİ!
MAYENFELD'E, DEDEME DÖNECEĞİM İÇİN ÇOK MUTLUYUM.. İNANIN, HİÇ BİRİNİZİ UNUTMAYACAĞIM...
İKİ HAFTA SONRA, BAY SESMAN HEİDİ İLE YOLA ÇIKAR..
HOŞÇAKAL, KLARA...
SANA YAZACAĞIM, HEİDİ.. BABAMLA SENİ GÖRMEYE GELECEĞİZ..
HOŞÇAKALIN HEPİNİZ!
İKİ GÜN SONRA...
HEY! HEİDİ BU!
HEİDİ!
ARTIK SİZDEN HİÇ AYRILMAYACAĞIM.. BAY SESMAN BU.. ÇOK İYİ ARKADAŞIM OLAN KLARA'NIN BABASI
NE İYİ BİR HABER! SİZİNLE GELEBİLİR MİYİM? ONU GÖRÜNCE DEDESİ ÖYLESİNE MUTLU OLACAK Kİ...
NASILSIN, PETER? NİNEN NASIL?
DEDEN ÇOK İYİ AMA, AYRILDIĞIN İÇİN DE ÇOK ÜZGÜN.. NİNEM İSE BİR ÇAM KADAR SAĞLAM.. HAYDİ, GİDELİM...

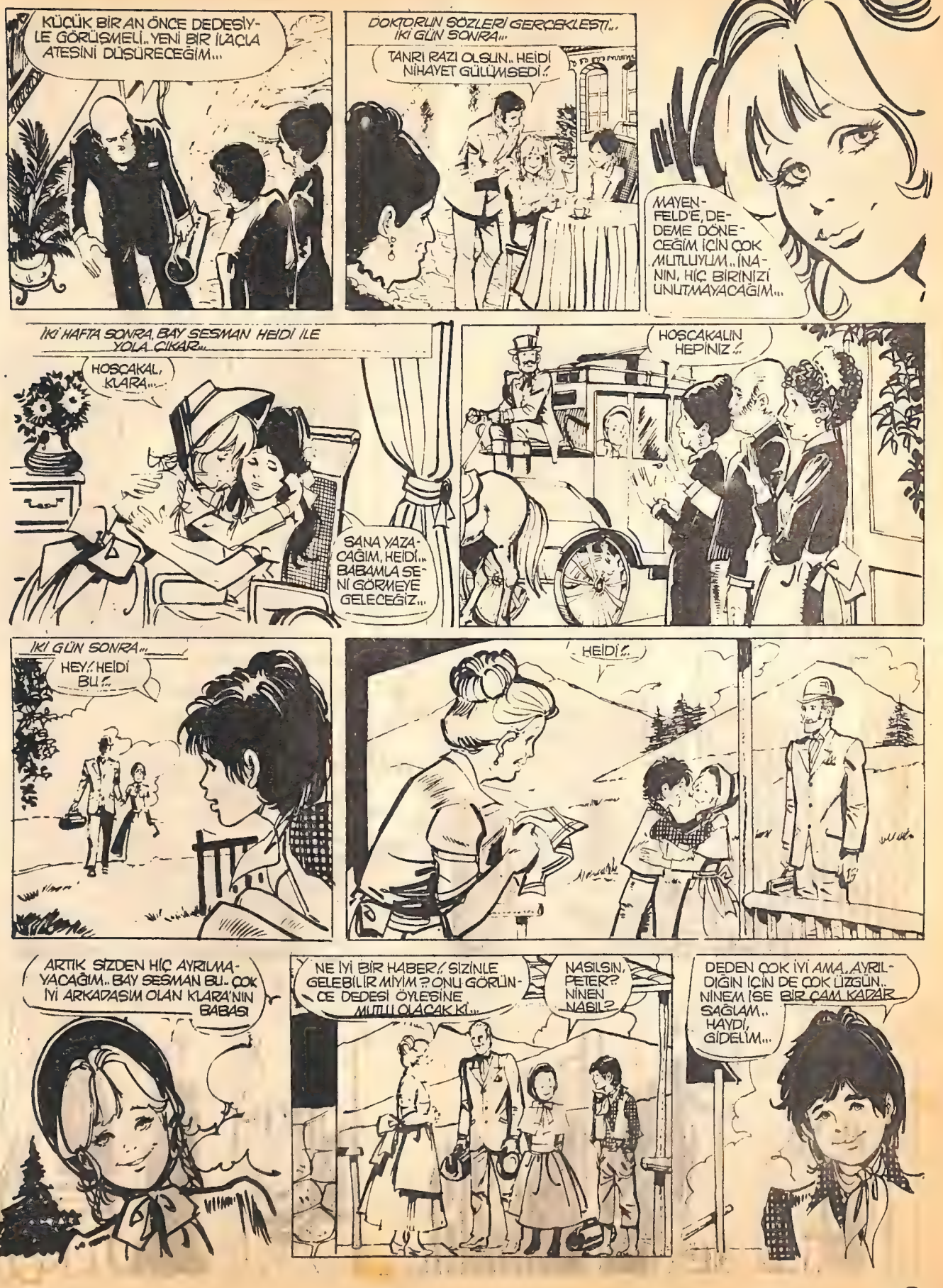
KÜÇÜK BİR AN ÖNCE DEDESİYLE GÖRÜŞMELİ.. YENİ BİR İLAÇLA ATEŞİNİ DÜŞÜRECEĞİM...
DOKTORUN SÖZLERİ GERÇEKLEŞTİ.. İKİ GÜN SONRA...
TANRI RAZI OLSUN.. HEİDİ NİHAYET GÜLÜMSEDİ!
MAYENFELD'E, DEDEME DÖNECEĞİM İÇİN ÇOK MUTLUYUM.. İNANIN, HİÇ BİRİNİZİ UNUTMAYACAĞIM...
İKİ HAFTA SONRA, BAY SESMAN HEİDİ İLE YOLA ÇIKAR...
HOŞÇAKAL, KLARA...
SANA YAZACAĞIM, HEİDİ.. BABAMLA SENİ GÖRMEYE GELECEĞİZ...
HOŞÇAKALIN HEPİNİZ!
İKİ GÜN SONRA...
HEY! HEİDİ BU!
HEİDİ!
ARTIK SİZDEN HİÇ AYRILMAYACAĞIM.. BAY SESMAN BU.. ÇOK İYİ ARKADAŞIM OLAN KLARA'NIN BABASI
NE İYİ BİR HABER! SİZİNLE GELEBİLİR MİYİM? ONU GÖRÜNCE DEDESİ ÖYLESİNE MUTLU OLACAK Kİ...
NASILSIN, PETER? NİNEN NASIL?
DEDEN ÇOK İYİ AMA.. AYRILDIĞIN İÇİN DE ÇOK ÜZGÜN.. NİNEM İSE BİR ÇAM KADAR SAĞLAM.. HAYDİ, GİDELİM...

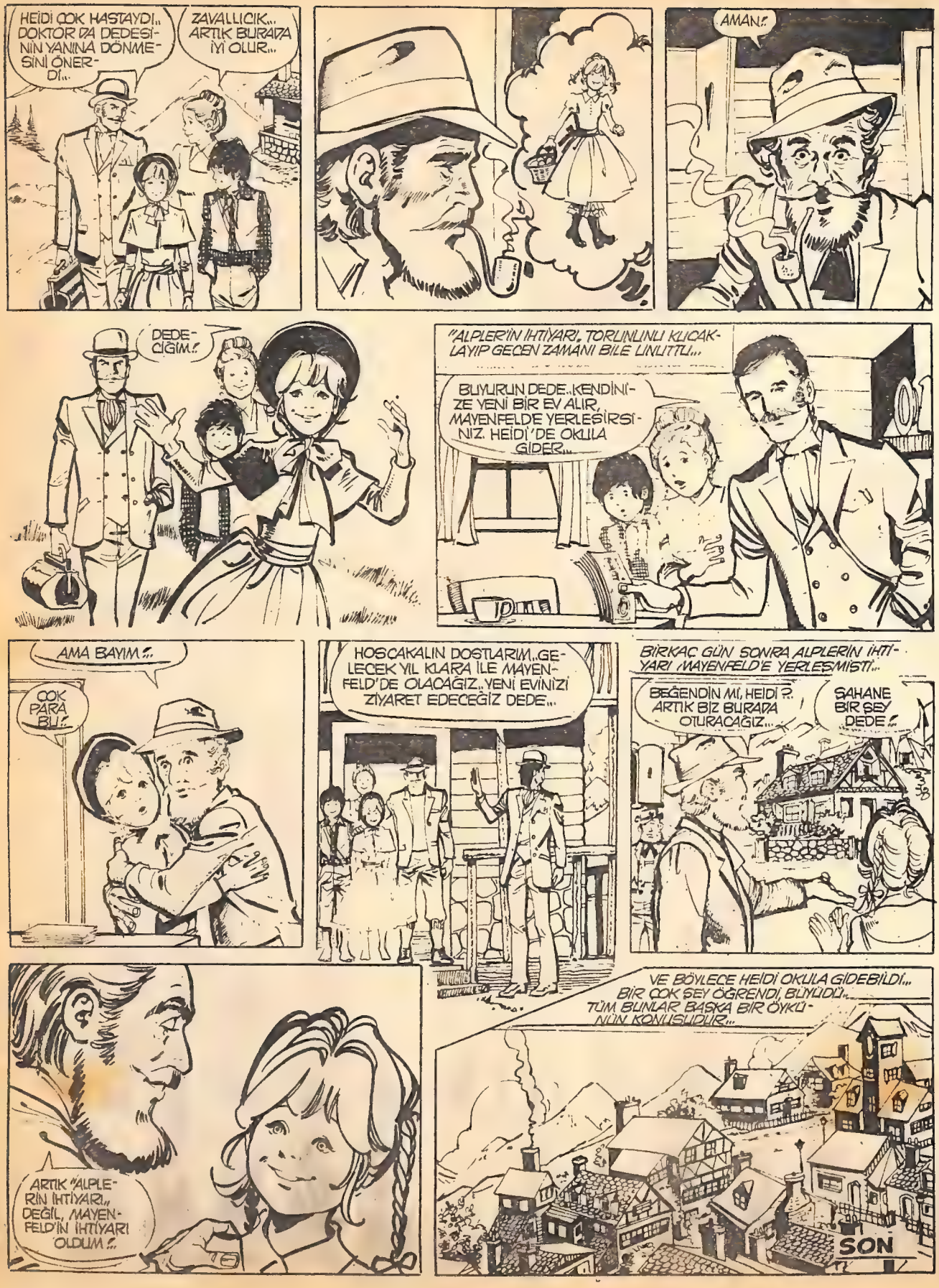
HEİDİ ÇOK HASTAYDI.. DOKTOR DA DEDESİNİN YANINA DÖNMESİNİ ÖNERDİ..
ZAVALLICIK... ARTIK BURADA İYİ OLUR...
AMAN!.
DEDECİĞİM!.
"ALPLER'İN İHTİYARI, TORUNLUNLU KUCAKLAYIP GEÇEN ZAMANI BİLE UNUTTU...
BUYURUN DEDE..KENDİNİZE YENİ BİR EV ALIR, MAYENFELD'E YERLEŞİRSİNİZ. HEİDİ'DE OKULA GİDER...
AMA BAYIM!..
ÇOK PARA BU!.
HOŞÇAKALIN DOSTLARIM..GELECEK YIL KLARA İLE MAYENFELD'DE OLACAĞIZ.. YENİ EVİNİZİ ZİYARET EDECEĞİZ DEDE...
BİRKAÇ GÜN SONRA ALPLERİN İHTİYARI MAYENFELD'E YERLEŞMİŞTİ..
BEĞENDİN Mİ, HEİDİ?. ARTIK BİZ BURADA OTURACAĞIZ...
ŞAHANE BİR ŞEY DEDE!.
ARTIK "ALPLERİN İHTİYARI,, DEĞİL, MAYENFELD'İN İHTİYARI OLDUM!.
VE BÖYLECE HEİDİ OKULA GİDEBİLDİ.. BİR ÇOK ŞEY ÖĞRENDİ, BÜYÜDÜ.. TÜM BUNLAR BAŞKA BİR ÖYKÜNÜN KONUSUDUR...
SON

DAĞARCIK Hangisi doğru?

1. Bir beze sarılarak düğümlenmiş öteberi.
   (a) Çıkın (b) Bohça
   (c) Paket (d) Denk

2. Karanlıkta uzağı aydınlatmak için kullanılan, hortum biçiminde dar ve uzun bir ışın demeti çıkaran ışık kaynağı.
   (a) Üreteç (b) Pil
   (c) Işıldak (d) Işınım

3. Acıyarak ve koruyarak seven; şefkatli.
   (a) Sevinçli (b) Sevecen
   (c) Sevgili (d) Sevgin

4. Bir kimseyi bir hal ya da davranıştan alıkoyarak dikkat ve ilgisini bir süre için başka bir şey üzerine çekmek.
   (a) Tutmak (b) Oyalamak
   (c) İlgilendirmek (d) Çekiştirmek

5. Meydana getirilen değerli ya da önemli şey; eser.
   (a) Yapıt (b) Kurum
   (c) Bina (d) Roman

6. Araba hayvanının kayış takımı.
   (a) Koşuk (b) Koşum
   (c) Koşut (d) Koşul

7. Satışta bir şeyin para karşılığı; fiyat.
   (a) Eder (b) Maaş
   (c) Ücret (d) Etiket

8. Mağaraların tavanında oluşan ve genel olarak koni biçiminde olan kalker yumru.
   (a) Kaya (b) Direk
   (c) Kil (d) Sarkıt

9. Binicilerin ata vurmak için kullandıkları ucu esnek çubuk.
   (a) Değnek (b) Kırbaç
   (c) Kamçı (d) Sopa

10. İki ya da daha çok şeyin birbiriyle bağlı, ilişik ya da ilişkili bulunması hali; irtibat.
   (a) Bağlaç (b) Bağlaşık
   (c) Bağlık (d) Bağlantı

11. Neler olduğunu, neler olacağını anlamak için bakmak.
   (a) Denetlemek (b) Gözetlemek
   (c) Bakınmak (d) Üstelemek

12. Açık bir kanıt olmaksızın, olmuş ya da olacak bir şeyi kestirmek; hissetmek.
   (a) Kanıtlamak (b) Düşünmek
   (c) Tanıtlamak (d) Sezmek

13. Bir sorunu ilgilendiren düşüncelerin tümü; düşünce alanında kalan bilgi ve bu bilginin temel ve kuralları.
   (a) Bilim (b) Eylem
   (c) Kuram (d) Bildirim

TEST

BOŞLUK

Aşağıdaki cümlede noktalarla belirtilmiş boşluğu (a), (b), (c) ile gösterilen sözcüklerden hangisiyle doldurmalıyız?

Gazeteciler Cemiyeti Genel Başkanı, dün bir demeç vererek, televizyonun günümüzde en etkili yayın organlarından biri olduğunu . . . . . .

(a) savunmuştur (b) ileri sürmüştür (c) söylemektedir

3 YANLIŞ

Aşağıda üç kısa yazı sunuyoruz. Her birinde üç yanlış var. Neler olduklarını bakalım kolayca bulabilecek misiniz?

1

Türkiye'de 60,000'in üstünde köy vardır. Bu köyleri, hükümetin atadığı muhtarlar yönetir. Halkın seçtiği Köy İhtiyar Meclisleri de, yönetimde muhtarlara yardımcı olur. Yönetim bakımından birleşen komşu köyler, bucakları oluştururlar. Her bucağın bir merkezi vardır. Merkez, o bucaktaki köylerden biridir. Bucağın yöneticisi olan kaymakam, merkez köyde oturur. Bucaklar ilçeleri, ilçeler de illeri oluştururlar.. İli yöneten en büyük devlet memuru, validir.

2

Toprak, içindeki maddelerin çokluğuna göre çeşitlendirilir. Dört çeşit toprak vardır: (a) Kumlu toprak, (b) killi toprak, (c) kireçli toprak, (d) humuslu toprak. Bunlardan, tarım bakımından en elverişlisi, killi topraktır. Toprak, yerkabuğunun üstündedir. Yerkabuğu, dünyamızı çepeçevre sarmıştır; kalınlığı 600 metreyi bulur. Altında, erimiş maddelerin oluşturduğu kızgın ve hamur gibi bir kat vardır. Bu kata mağma denir. Mağmadan sonra gelen ve dünyamızın tam ortasında yer alan katı küreye ise yerküre adı verilir.

3

Bulgaristan, sınır komşularımız içinde yüzölçümü en büyük devlettir. Başkenti Sofya'dır; öteki önemli kentleri arasında Bükreş, Varna, Filibe sayılabilir. Başlıca ürünleri buğday, mısır, üzüm, tütün ve gülyağıdır. On dördüncü yüzyılda Osmanlı ülkesi egemenliğine geçen Bulgaristan, tam 208 yıl Türk yönetiminde kalmıştır. Şimdi cumhuriyetle yönetilmektedir.

YÜZME ÖĞRENİYORUZ

Yaz geldi. Deniz kıyısında oturuyorsak, kendimizi dalgalara bırakıyoruz şimdi... Ama suya girmenin kurallarını biliyor muyuz?

Haziran ayının ortasındayız şimdi. Yaz geldi. Deniz kıyısında oturanlar suya koşuyor... Hem serinlemek, hem spor yapmak için.

Öyle ya, yüzmek en güzel, en yararlı sporlardan biridir, sevgili okurlar. Onun da belirli kuralları var. Bu kuralları iyi öğrenirsek, usta birer yüzücü oluruz. Yüzme biliyorsanız, sakın "Ben nasıl olsa yüzebiliyorum, bu sayfanın bana ne yararı olacak?" diye düşünmeyin. Derslerimizi izleyin; okuduklarınızı, resimlerde gördüklerinizi uygulayın. Yüzücülüğünüzü ilerleteceksiniz. Öğrendiklerinizi de hiç bıkmadan tekrarlayın. Her alanda olduğu gibi, bu alanda da başarının en önemli koşulu, çok çalışmaktır.

Deniz yatağındaysanız, dikkatli olun. Rüzgâr ve akıntılar sizi sürükleyebilir.

Kış boyunca kalın kazaklar giydik, yünlü atkılar taktık. Artık yazlıklarımızı giyiyoruz. Sırtlarımızda incecik birer gömlek var. Yaz boyunca böyle dolaşacağız. Ama bizi bir tehlike bekliyor: Güneş.

Güneş iyi dostlarımızdan biridir. Ama ondan gerektiği gibi yararlanmayı bilmezsek, bize kötülüğü dokunur. Altında çok kalırsak yandık demektir. Güneş çarpar. Yanıkları vücudumuzda yaralar oluşturur. Uzun süredir yolunu gözlediğimiz yaz tatilinde böyle sorunlarla karşılaşmak istemiyorsak, güneşin altında fazla kalmamalıyız.

Denize çoğu kere hafta sonları gideriz. Bütün haftanın özlemini bir günde dindirmeye çalışırız. Bir bakıma haklıyız da... Ama bazı temel kuralları öğrenmemiz gerek. O kuralları sıralayalım:

Denize hiç bir zaman tek başımıza girmeyelim. Yanımızda bir büyüğümüz olsun.

Gireceğimiz suyun derinliğini bilelim. Derinliğini bilmediğimiz suya girmekten çekinelim.

Kayalık yerlerde koşmayalım. Islak kayalarda kayıp düşebiliriz.

Birbirimizi sakın suya itmeyelim. Herkese pek tatlı gibi gelen bu şaka, aslında tehlikelidir; insanın sakatlanmasına yol açabilir.

Deniz yatağı üstündeysek dikkatli olalım. Rüzgâr ve akıntı, deniz yatağını kolayca açıklara sürükleyebilir.

Şimdilik bu kadar, sevgili okurlar. Gelecek hafta nasıl yüzüldüğünü öğrenmeye başlayacağız.

Gireceğiniz suyun derinliğini öğrenin. Derinliğini bilmediğiniz suya girmeyin.

Birbirinizi sakın suya itmeyin. Bu şaka bir takım sakatlanmalara yol açabilir.

Kayalık yerlerde koşmak tehlikelidir. İnsan, ıslak kayalarda kayıp düşebilir.

Bir oyun

KORKULUK

Yaz geldiğine göre, artık oyunlarınızı dışarıda, bahçede, kırlarda oynayabilirsiniz. İşte size bir oyun: Korkuluk.

Bu oyunu 8 ile 20 arasında herhangi bir sayıda kişi oynayabilir. Eğlenceli bir oyundur. Ayrıca, koşmanıza yol açtığı için spor yapmanızı da sağlar.

1. Oyunculardan biri ebe seçilir. Öteki oyuncular kaçar; ebe onları kovalar, hepsini yakalamaya çalışır.

2. Ebenin elini dokunduğu oyuncu korkuluk olur. Bacaklarını açarak olduğu yerde durur, hiç kımıldamaz.

3. Bir başka oyuncu, bacaklarının arasından geçerek korkuluğu kurtarabilir. Serbest kalan oyuncu yine koşmaya başlar.

Oyun, ebe bütün oyuncuları yakaladığı, hepsini korkuluk yaptığı zaman sona erer. Oyuncu sayısı çoksa, iki kişi ebe olabilir.

UMUR BUGAY

SÖYLEŞİ

MERHABA

Adım Umur. 37 yaşındayım. Babam, dar gelirli bir insandı. Küçük yaşlarda okumak ve yaşamak için çalışanlardanım. Çok işlere girdim bu nedenle. Yeri gelirse, bundan sonraki söyleşilerimizde anlatırım yaptığım işleri. Üniversite yıllarımdan başlayarak, tiyatro oyunculuğu, yönetmenlik, tiyatro yazarlığı, daha sonraları sinema yazarlığı, öykücülük yaptım. Bugünlerde, "Milliyet" gazetesinde güldürü yazılarım çıkıyor. Şimdi de sizlerleyim işte.

Bilmiyorum, bu sıcak Haziran günlerinde nerelerdesiniz? Oyunda mı? İşte mi? Denizde mi? Belki de bütünleme sınavlarına çalışıyorsunuz... Ama nerede olursunuz olun, okuyorsunuz. Bunu biliyorum, çok seviniyorum.

Doğrusunu isterseniz, biraz çekinerek geldim bu köşeye. Çekinmemin nedeni çok açık: Biz, 30 yaşın üstündekiler, tozlanmış, katılaşmış, artık nedenini, sonucunu düşünmeye pek vakit bulamadığımız bilgilerimizle çıkıyoruz karşınıza. Oysa sizler her gün okuyorsunuz. Televizyon seyrediyorsunuz. Bilmediklerinizi durmadan soruyorsunuz. Her geçen gün yeni yeni bilgiler ediniyorsunuz.

Kısaca söyleyeyim mi size? Arkadaşlarım, sizin gerinizde kalmaktan korktum da ondan çekindim bu köşeye gelmeye.

"Nasıl olur?" demeyin. Bakın bir örnek vereyim... Bir oğlum var. Daha 4 yaşında. Geçenlerde bana, "Sinirlenmek ne demek, baba?" diye sordu. Önce, ne cevap vereceğimi şaşırdım. "Sinirlenmek kızmaktır." Olmadı. O zaman, "Kızmak ne demek baba?" diye soracaktı. "Kızmak, oğlum, bir şeye sinirlenmek..." Bu hiç olmadı. "Sinirlenmek, bağırıp çağırıp elini masaya vurmaktır," mı diyecektim? Böyle bir cevap, onu çok küçümsemek, geçiştirmek olurdu.

Önce, sinir sözcüğünün bilimsel karşılığını anlatmaya çalıştım. Sonra da sinirlenmenin günlük yaşamımızda kullanılışını.

Görüyorsunuz, güç iş sizlerle her konuda söyleşmek. Ama ben göze aldım artık. Ok yaydan çıktı bir kez! Aramızda tatlı bir dil birliğinin kurulacağına, sizlerin ilginizi çeken konularda bana her hafta mektup yazacağınıza inanıyorum.

Mektuplarınızla ısınacak köşemiz. Mektuplarınızla, yalnızca ben konuşmuş olmayacağım. Sizler de düşüncelerinizi koyacaksınız ortaya. Belki de tartışırız. Daha olumlu sonuçlar alırız böylece. Daha iyi tanışmış oluruz. Yazarsanız, beni sevindirirsiniz. O zaman bilirim ki, "Milliyet Çocuk Dergisi" okurları kadar arkadaşım var.

Gelecek hafta yeniden buluşmak üzere, hoşça kalın, arkadaşlarım...

DENİZLERİN DEVİ

Balina, sadece okyanusların en büyük hayvanı değil, bugüne kadar yaşamış yaratıkların en büyüğüdür

Balina, denizlerde yaşayan en büyük hayvandır. Bir bakıma, "denizlerin devi"dir... Ama balık değildir; memeli hayvanlar türüne girer. Öteki memeliler gibi, yavrusunu emzirerek büyütür.

"Memeli hayvanlar denizde yaşayabilir mi?" diyeceksiniz. Balina yaşar. Öteki memeliler gibi soluk alır o da. Ama bir saatten çok denizin içinde kalamaz. Denizin üstüne çıkar, ciğerlerindeki kirli havayı püskürtür, temiz hava alır. Sonra yine suya dalar.

"Peki, memeli hayvanlar türünden olduğuna göre, neden karada yaşamıyor?" diye soracaksınız. Suyun basıncı balinanın vücudunda bir denge sağlar. O basınç olmasa, balinanın vücudunun korkunç ağırlığı ciğerlerinin ezilmesine yol açar.

Balina yavruları da denizde doğarlar. Bazıları ufaktır; ama bazıları da çok büyüktür. Mavi balinanın yavrusu, doğduğunda ne ağırlıktadır, biliyor musunuz? Tam dört tondur! Günde yarım ton süt içerek büyür.

Yukarıda: Mavi balinaların yavruları, doğduklarında çok büyük olurlar; ama öteki tür balinaların yavruları küçüktür, insan avucuna bile rahatlıkla sığabilirler. Altta: Dişsiz balinaların ağızlarında incecik kemiklerden bir kafes bulunur.

Mavi balinanın yavrusu, doğduğunda tam dört tondur. Günde yarım ton süt içerek beslenir.

Mavi balina, türünün en irisidir. Dünyanın en büyük memelisi değil, bugüne kadar yaşamış yaratıkların en büyüğüdür. Tarihöncesi yaratıkların en büyüğü sayılan dinozorlar, aşağı yukarı 50 ton ağırlıktaydılar. Mavi balinanın ağırlığı ise 100 tonun üstündedir. Yani, 70 kilo ağırlıkta 1400 insandan daha ağırdır. Uzunluğu ise 30 metreyi bulur.

Bazı balinaların dişleri yoktur. "Balena" adı verilen bir çeşit balina kemiği vardır ağızlarında. Bu kemikler damaklarından sarkarlar. Boğazlarının önünde bir çeşit kafes gibidirler. Bu yüzden, dişsiz balinalar ufak deniz hayvanlarıyla beslenmek zorunda kalırlar. Ağızlarına aldıkları büyük yaratıklar o kafesten geçemezler, yine denize püskürtülürler. Mavi balinalar, bu türe girerler.

Dişli balinalar ise her çeşit yaratığı parçalayarak yiyebilirler. En yırtıcı balinalar bunlardır. Deniz ayılarını, fok balıklarını pek severler. Zaman zaman başka balinalara saldırdıkları da olur. Nasıl saldırırlar, biliyor musunuz? Önden saldırırlar. Öteki balinaları, dillerini ve ağızlarını ısırarak öldürürler.

Bazı balinalarda yağ bulunur. Bu yağ için balina avlayanların sayısı küçümsenmeyecek kadar çoktur. Balina avcıları, bu dev yaratıkları zıpkınlarla avlarlar, başlarındaki yağı satarlar.

Zıpkınlar, eskiden elle fırlatılırdı. 1865 yılında zıpkın atan bir tüfek icat edildi. Zamanla bu tüfek çok geliştirildi. Günümüzde balinalar yeni yöntemlerle avlanılmaktadır. Bu iş için, denizaltılar ve sonar kullanılmaktadır.

Bu avlar sonunda, balinaların soyu tükenmeye başlamıştır. Çeşitli uluslar ve kuruluşlar, balina soyunun tükenmemesi için önlemler almaktadırlar. Bugün dünyada sadece 650 tane mavi balina bulunduğu sanılmaktadır.

Sayfalarımızda, balina ve balina avcılığı konusunda ilginç fotoğraflar sunuyoruz.

Eskimolar, avladıkları bir balinayı parçalarken

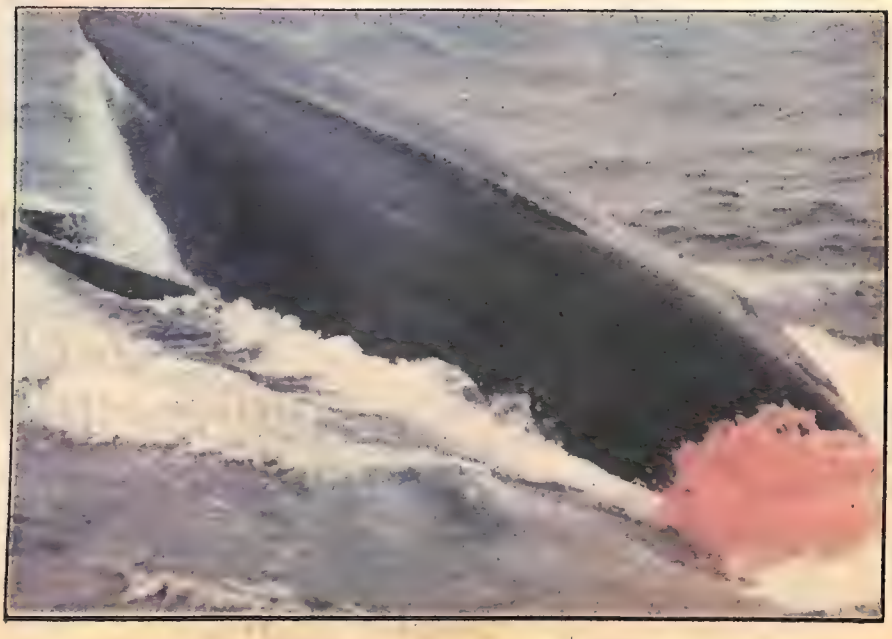

Zıpkın yemiş bir balina

LARRY YUMA

çölde takip

KÜÇÜK, KORKUDAN HAYDUTUN BOYNUNDAKİ MENDİLE YAPIŞIR..
SENİ KÜÇÜK YILAN!..
TANRIM!.. BU GRİFFİN!..
TİLKİ GRİFFİN!.. TANINMADAN NASIL GİRDİ BU KASABAYA? TÜM BÖLGE ARANDIĞINI BİLDİREN RESİMLERLE DOLU!..
HAYDİ BAKALIM BEYLER.. KİM OLDUĞUMU ANLADIĞINIZA GÖRE, BOŞUNA KARŞI KOYMAYIN.. ONA GÖRE AÇIN BAKALIM YOLU!..
RESTAURAN
BEBEĞİN HAYATINI KURTARMAK İSTİYORSANIZ BENİ ENGELLEMEYE ÇALIŞMAYIN.. YOKSA, İKİ CENAZE BİRDEN YAPMANIZ GEREKECEK...
İNDİR O SİLÂHI!.. GRİFFİN'LE ŞAKALAŞILMAZ.. KÜÇÜK JULİE ELİNDE OLDUĞU SÜRECE ONA BİR ŞEY YAPAMAYIZ..
BİRKAÇ SAAT SONRA..
PUFLAYIP DURMA DOSTUM.. YORGUN OLAN YALNIZ SEN DEĞİLSİN... SENİ ÇOK KOŞTURDUM AMA...
CARSON'LARA AKŞAM YEMEĞİNDEN ÖNCE VARMAK İSTİYORUM.. SEN CARSON'AYI BİLMEZSİN..ONUN YEMEKLERİ BAŞKA YERDE BULUNMAZ!..

ÇOK GARİP!.. IŞIK YOK...HEY, EVDE KİMSE YOK MU?!
BU DAHA DA GARİP!.. KİMSE CEVAP VERMİYOR... BENİM SESİM, ONLAR İÇİN YABANCI DEĞİL Kİ!..
PETE, MARTHA, JOHN!..
UUH!... MMM!... UUH!...
?!
UUH!... MMM!...
!!
VLAM!
3

BU UZUN BURUNLUNUN DA İŞİ TAMAM!..
SBAM!
GİDELİM BEBEK.. BİZE YİYECEK VE AT GEREKTİ.. BULDUK.. BURDA KALMAMIZ İÇİN NEDEN YOK!..
SONRA...
GRİFFİN HA?.. "ARANIYOR" RESMİNDEN BELKİ YÜZ TANE GÖRDÜM CIVARDA...
ONA TİLKİ GRİFFİN DİYORLAR.. ADINI BU KADAR HAKEDEN BİRİ OLAMAZ..
AKŞAM ÜZERİ GELDİ.. YAKLAŞTIĞINI HİSSETMEDİK BİLE.. YANINDA DA KÜÇÜK KIZ VARDI.. TULİE YAKINLARDA ANNESİNİ DE BABASINI DA KAYBETMİŞTİ!..
ÇÖLÜ GEÇMEYE ÇALIŞACAK.. TEHLİKELİ AMA BAŞKA YOL YOK ONUN İÇİN...
ONU YAKALAYACAĞIM!..
TAMAM LARRY... SENİ İYİ TANIMASAM VAZGEÇİRMEYE ÇALIŞIRDIM.. AMA GENE DE DİKKATLİ OL... BU GRİFFİN GERÇEK BİR YILANDIR... BİR DE ÇOCUK VAR YANINDA...

GÜNEŞ DOĞARKEN, LARRY YUMA ÇÖL'E VARMIŞTI BİLE...
İŞTE, ÇÖL DOSTUM.. SENİ BEN İYİ BİLMEYİZ AMA, ÇÖL'DE KAÇ KUM TANESİ OLDUĞUNU BİLE BİLEN BİRİ VAR...
ASIL SORUN ONU BİZE YARDIM ETMEYE RAZI EDEBİLMEKTE.. ULLİSSES BLOP'U TANISAYDIN BUNUN NE DEMEK OLDUĞUNU BİLİRDİN.. AMA KAYGILANMA, BİRAZDAN GÖRECEKSİN...
SICAK DEĞİL Mİ?. DAHA BU HİÇ BİRŞEY DEĞİL.. DAHA KÖTÜSÜ İLE KARŞILAŞMADAN GÜZELCE DİNLENİRSİN, HİÇ MERAK ETME...
BAK, İHTİYAR ULLİSSEB BLOP'UN YERİ...
KARŞILAMADIĞI İÇİN HİÇ ŞAŞIRMA.. BİZİ YARIM SAATTEN BERİDİR GÖRÜYOR.. AMA O, KİMSEYE BENZEMEZ...
BU DA ONUN NEDEN TEK BAŞINA YAŞADIĞINI ANLATIR SANA.. HADİ, İÇ BAKALIM SUYUNU.. FAZLA KAÇIRMA, TERLİSİN, DOKUNUR...
İNSANLARDAN NEFRET ETTİĞİN İÇİN TEK BAŞINA BU DELİĞE TIKILMANI ANLIYORUM.. AMA BİR DOSTU SELÂMLAMAN İÇİN, YETERLİ BİR NEDEN DEĞİL...
PÖH! BENİM DOSTUM YOK!...
5

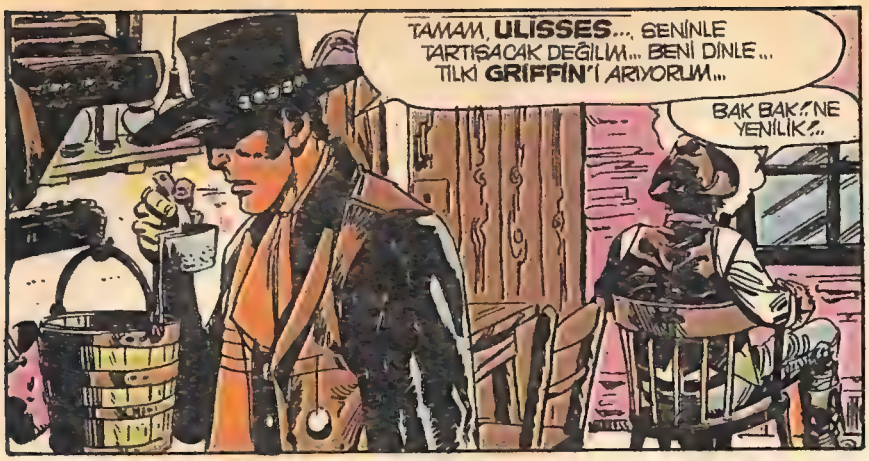

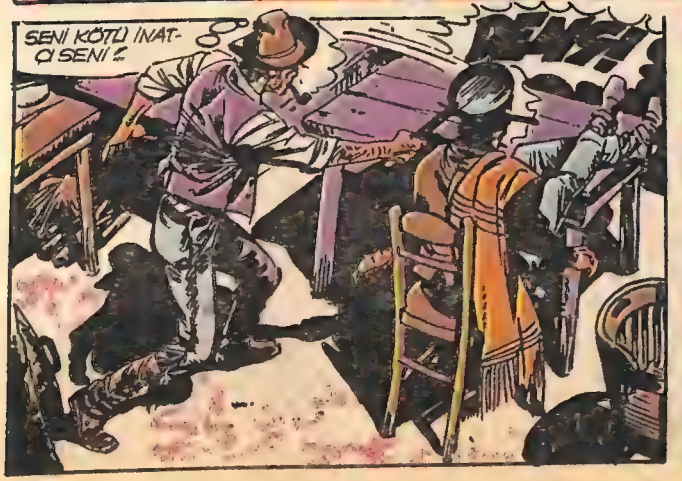

Devam edecek

Cevaplar 64. sayfada

7 BENZER

Yukarıdaki değişik iki resim arasında yedi tane benzer var. Bakalım bu benzerlerin hepsini ne kadar sürede bulabileceksiniz?

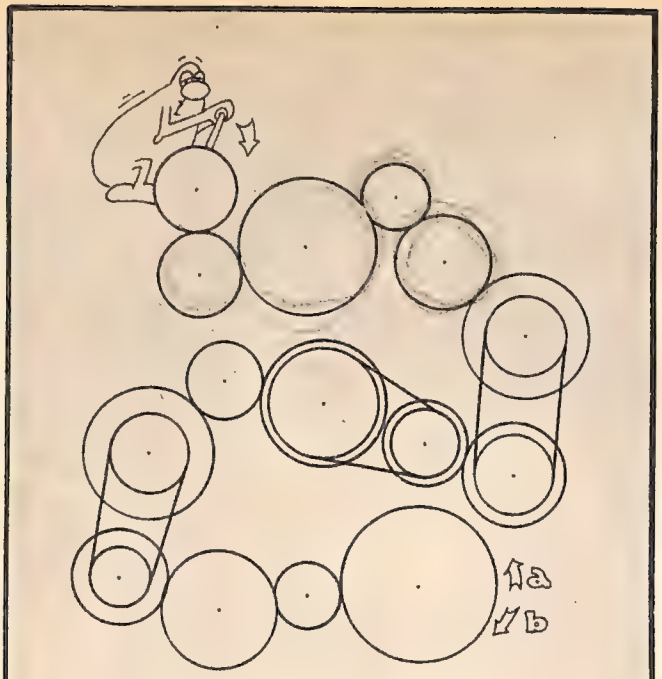

SİLİNDİRLER: En üstteki ilk silindiri resimde görüldüğü gibi aşağı doğru çevirirsek, sonuncu silindir (a) yönüne mi, (b) yönüne mi döner?

SÖZCÜK AVCILIĞI

İşte size değişik bir bulmaca... Sözcük avcılığı... Aşağıdaki harfler arasında gizlenmiş sözcükleri bulacaksınız. Sözcükler soldan sağa, sağdan sola, yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya ve çapraz olarak yerleştirilmiştir; ters de olabilir. Ama hepsi düz bir çizgidedir. Örnek olarak birini belirttik. Ötekileri bulabilecek misiniz?

Saklı sözcükler: Oliver Twist, Mıstık, Haldun Taner, Müjdat Gezen, Larry Yuma, Red Kit, Pembe Panter, Totoş, Tan Oral, Moby Dick, Çilli, Fagin, Püskül, Ahab, Umbor.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M
1	M	L	B	A	H	A	L	E	Y	T	A	P
2	D	Ü	K	S	A	F	A	G	İ	N	T	E
3	A	K	J	İ	L	T	I	K	I	S	I	M
4	U	S	L	D	O	A	D	T	İ	R	O	B
5	M	Ü	J	A	A	E	R	W	İ	S	T	E
6	I	P	Ç	O	R	T	T	O	T	O	Ş	P
7	S	A	İ	N	O	R	G	A	N	T	Y	A
8	T	İ	L	R	E	A	Y	E	S	A	R	N
9	I	B	L	V	O	L	İ	Y	Z	E	T	T
10	K	C	İ	D	Y	B	O	M	U	E	T	E
11	A	L	A	H	B	A	M	Ü	J	M	N	R
12	O	R	E	N	A	T	N	U	D	L	A	H

KÜÇÜK FARKLAR

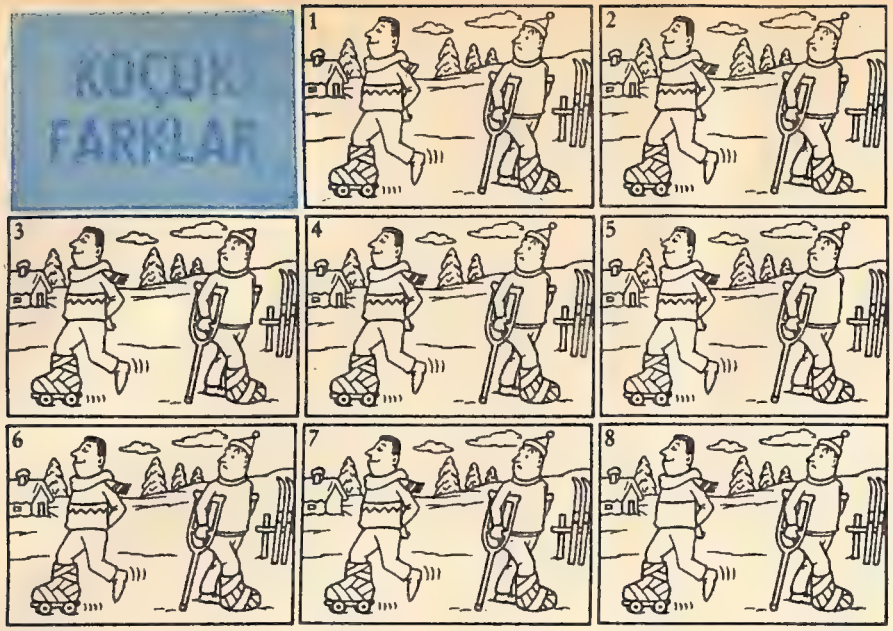

Burada sekiz resim görüyorsunuz. Hepsi birbirinin aynı, öyle değil mi?.. Dikkatle bakın, iyice inceleyin... Hiç de öyle olmadığını anlayacaksınız. Her resimde, onu ötekilerden ayıran bir fark var. Hadi bakalım, sıvayın kolları, resimleri teker teker gözden geçirin. Her resmi ötekilerden ayıran birer farkı bulun.

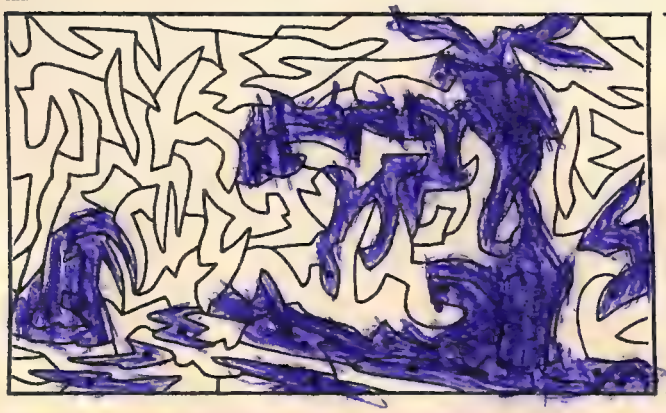

BOYAMA

Noktalı bölümleri kurşun kalemle boyayalım. Bakalım ortaya ne çıkacak?

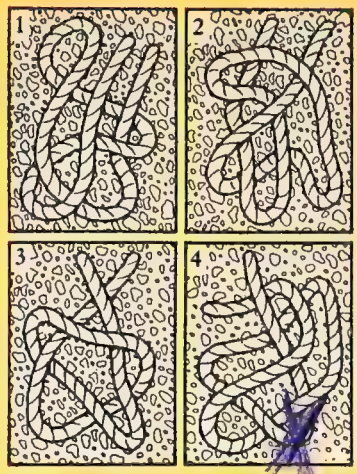

4 İP

Yukarıda dört ip görüyorsunuz. Uçlarından çekince, bu iplerin hangileri düğümlenecek acaba?

ORHAN'IN YOLCULUĞU

Aşağıdaki yazıyı bir kere okuyun. Hiç not almayın. Sonra, yazıya bakmadan soruyu cevaplandırın:

Orhan, İstanbul'dan gemiye bindi. Gemide elli yolcu vardı. Bir sonraki limanda bir o kadar yolcu daha bindi. Sonraki limanda yolcuların dörtte biri indi, yirmi yolcu bindi. Bir sonraki limanda yolcuların üçte biri indi, on yolcu bindi.

Soru: Gemi, İstanbul'dan sonra kaç limana uğradı?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta, ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden...

YAZISIZ

CEVAPLAR

TEST

DAĞARCIK: 1–a; 2–c; 3–b; 4–b; 5–a; 6–b; 7–a; 8–d; 9–b; 10–d; 11–a; 12– d; 13–c.

BOŞLUK: "İleri sürmüştür" sözcüklerinin kullanılması doğru olur. Öteki sözcükler kullanılamaz. Neden mi? Açıklayalım: Televizyonda, özellikle "Haberler"de, savunmak sözcüğü yanlış kullanılıyor. Verdiğimiz örneğe benzer cümleler söyleniyor. Oysa, bu durumda, "savunmak" sözcüğü mutlaka kullanılacaksa, "... en önemli yayın organlarından biri olduğu görüşünü savunmuştur," demek gerekir. Savunmak sözcüğünün tek başına kullanılması yanlış olur. İnsan, "kendini" savunur, bir "düşünceyi" savunur, bir "görüşü" savunur... "Söylemektedir" yerine, "söylemiştir" sözcüğünü kullansaydık doğru olurdu. Ama, "dün bir demeç vererek . . . söylemektedir," demek yanlıştır. "Dün", geçmişi belirten bir sözcüktür. "Söylemektedir" ise geçmişi değil, "şimdi"yi belirtmektedir.

3 YANLIŞ: (1) Türkiye'deki köy sayısı 40,000 dolaylarındadır... Muhtarları hükümet atamaz, halk seçer... Kaymakam, bucak değil, ilçe yöneticisidir; bucak yöneticisine Bucak Müdürü denir... (2) Tarım bakımından en elverişli toprak, humuslu topraktır; killi toprak tarıma elverişli değildir... Yerkabuğunun ortalama kalınlığı 100 kilometredir... Dünyamızın ortasında yer alan katı küreye çekirdek denir... (3) Sınır komşularımız içinde yüzölçümü en büyük devlet Bulgaristan değil, Sovyetler Birliği'dir... Bükreş, Romanya'nın başkentidir... Bulgaristan on dördüncü yüzyılda Türk egemenliğine geçmiş, bağımsızlığını 1908 yılında kazanmıştır.

BİLMECE - BULMACA

7 BENZER: (1) Sağdaki ağacın dalları ile bornozun püskülü. (2) Soldaki duvar afişinin köşesi ile bornozun kordonu. (3) Soldaki ağacın dalları ile traş fırçasının üstü. (4) Soldaki mum ile traş fırçasının altı. (5) Otomobilin tamponu ile adamın sol terliği. (6) Arkadaki evin üstü ile ustura. (7) Otomobilin bagaj kapağındaki düğme ile çocuğun elindeki kesekâğıdının üstü.

SİLİNDİRLER: (b) yönüne döner.

KÜÇÜK FARKLAR: (1. resim) Soldaki adamın atkısı. (2. resim) Sağdaki çitin üstü. (3. resim) Sağdaki adamın başlığının ucu. (4. resim) Küçük ağaç. (5. resim) Sağdaki adamın sol koltuk değneği. (6. resim) Soldaki adamın eli. (7. resim) Evin kapısı. (8. resim) Soldaki adamın kazağının çizgisi.

4 İP: 1 ve 4 numaralı ipler düğümlenir.

ORHAN'IN YOLCULUĞU: Üç limana uğradı. Bu gibi bilmecelerde, insan daha karmaşık sorular beklediği için, genellikle basit şeyleri göz önüne almaz.

8 FARK: (1) Evin eşiği. (2) Arkadaki adamın sağ ayakkabısının ucu. (3) Köpeğin sol kulağı. (4) Öndeki adamın şapkasının önü. (5) Köpeğin arka ayağı. (6) Arkadaki ağacın gövdesi. (7) Arkadaki adamın sağ kolu. (8) Öndeki adamın dizinin kıvrımı.

SÖZCÜK AVCILIĞI: Sözcüklerin başlangıç harfleri belirtilen karelerdedir:
Oliver Twist (A-12, sağ yukarıya)
Mıstık (A-5, düz aşağıya)
Haldun Taner (M-12, düz sola)
Müjdat Gezen (A-1, sağ aşağıya)
Larry Yuma (C-4, sağ aşağıya)
Red Kit (E-6, sağ yukarıya)
Pembe Panter (M-1, düz aşağıya)
Totoş (G-6, düz sağa)
Tan Oral (L-9, sol yukarıya)
Moby Dick (H-10, düz sola)
Çilli (C-6, düz aşağıya)
Fagin (F-2, düz sağa)
Püskül (B-6, düz yukarıya)
Ahab (A-1, düz sola)
Umbor (H-12, sol yukarıya)

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi yazın... bu köşede yayımlayalım

- **FEHMİ KACADAĞ** : Yaşım 11. Derslerime çalışmayı ve kitap okumayı çok seviyorum. Pul koleksiyonum var. Ayrıca judo ile ilgilenirim. Çocuk dergisi okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Tepebaşı mah. Hürriyet sok. No: 14 ESKİŞEHİR.
- **HİLMİNUR ARPACIK** : Yaşım 12. Kitap okur, pul ve kartpostal biriktiririm. Gezmesini seviyorum. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Güleryüz sokak 30/15 Y. Ayrancı – ANKARA.
- **BANU EREL** : Yaşım 11. Pul, kartvizit ve peçete biriktiririm. Voleybol oynamayı severim. Arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : İnönü Cad. Sümer apt. No: 78/3 Ereğli / KONYA.
- **YALÇIN ÖZGÜL** : Yaşım 12. Resim yapmayı, kitap okumayı ve top oynamayı severim. Mektuplaşacağım.
  Adres : Kubilay cad. Sultan Murat sok. No: 5 Çeliktepe – İSTANBUL
- **NURDAN PAMUK** : Yaşım 14. Kartpostal koleksiyonu yaparım. Kitap okumayı, seyahat etmeyi severim. Mektuplaşacağım.
  Adres : Ali dede mah. 83. sok. No: 30 ADANA
- **ÖZCAN AYDOĞAN** : Yaşım 12. Pul ve kartpostal koleksiyonum var. Kır gezilerine gitmeyi ve futbol oynamayı severim. Mektuplaşacağım.
  Adres : Keçeciler cad. No: 89 Daire 2 Fatih – İSTANBUL
- **DEMET ŞENSEL** : Yaşım 10. Kitap biriktiririm: Folklor oynamasını, jimnastik yapmasını severim. Boş zamanlarımda kitap okur, ders çalışırım. Arkadaşlarla her konuda yazışmak istiyorum.
  Adres : Kırlangıç sok. No: 11/10 Gaziosmanpaşa – ANKARA
- **GÖKHAN GÜVEN** : Yaşım 12. Futbol oynamayı ve her türlü yarışmalara katılmayı seviyorum. Mektuplaşacağım.
  Adres : Kadılar mah. Küçüktepe sok. No: 1 Ulukışla – NİĞDE
- **BİROL AKDENİZ** : Yaşım 12. Futbol oynamayı, kartpostal biriktirmeyi severim. Çocuk dergisi okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : 1420 sok. No: 67 Kat : 3 Alsancak – İZMİR
- **DENİZ ALANLI** : Yaşım 10. Pul biriktiririm. Kitap okumayı, seyahat etmeyi severim. Mektuplaşacağım.
  Adres : Esentepe mah. Erzurum cad. Timuçin apt. No: 1/B TRABZON.
- **CENGİZ ÜNÜVAR** : Yaşım 9. Kitap okumayı ve futbol oynamayı severim. Takımlardan Galatasarayı tutuyorum. Pul koleksiyonum var. Arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : 1683 Sayılı Tarım Kredi Kooperatifi lojmanı Uçhisar – NEVŞEHİR.

OKURDAN OKURA

Bu sizin sayfanız. Şürlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları, kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

UÇUŞAN KELEBEKLER

Uçuşan kelebekler
Danseder oynarlar
Çiçekleri sever öperler
Bahar geldi, sevinin, derler.

Yükseklerden korkmazlar
Buna kuşlar da şaşarlar
Ne güzel kanadınız var
Uçuşan kelebekler.

GÜLBİN GÜLLAPOĞLU

KÖY

Ne şehir, ne kasaba,
Kimse benzemez ona.
Tarla, bağ, bahçe, meyva,
Her şeyimiz onda.

Bahar bayram, düğündür,
Tatlı kaval sesiyle,
Minicik kuzuların
O meleşmeleri ile.

Sonbaharda bağ bozar,
Can toplar,
Güzelim köylü kızlar.

ELVAN GRUDA

ANNE

Ben küçük bir bebektim,
Senin sütünü emdim.
Beni büyütmek için,
Ne çok emekler verdin.

SEZGİ ŞAFAK

Benim beş kedimden
Birincisi Kırlent'tir
Yumuşacık tüyleri
İpektendir

İkincisi Gülüver
Gece annemdir benim
Yorganın altına girer
Tüyleri kadifedir

Üçüncüsü Mustafa
Sevilmek onun işi
Bir de bağırması var
Gök gürlüyor gibi

Dördüncüsü Zagor'dur
Üstüne yok öfkede
Durmadan söylenir durur
Kendi kendine

Beşincisi Vangoh'dur
En usluları odur
Kendine el sürdürmez
Bizim eve hiç girmez

Kedilerim

H. TURGUT UYAR

TİLKİ İLE KURT

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde bir tilki varmış. Tilkinin en yakın arkadaşı kurtmuş. Kurtla tilki ormanda gezintiye çıkmışlar. Tilki bir geyik görmüş. Kurda, "Şu geyiği avlayalım mı?" demiş. Kurt, "Olur," diye cevap vermiş. Tilki, "Sen onu yakala, öldür. Sonra ikimiz de ayrı yerlere saklanalım. Geyiği gören hayvanlar onu yemeye gelir. Biz de onları yakalayıp hepsini bir bir yeriz," demiş. Kurt, geyiği öldürmüş. Sonra saklanmışlar. Tilki, kurt görmeden saklandığı yerden çıkıp geyiği afiyetle yedikten sonra ormana kaçmış. Neden sonra gelen kurt, ne tilkiyi ne de geyiği görmüş.

GÜVEN DEMİRKOL

Şenol Tozun

GÜNEŞ BATARKEN

Akşam oluyor,
Güneş batıyor,
Dağların arkasında güneş
Yarım görünüyor.
Güneş batınca akşam olur.

Limandaki şırıltı bir karanlık şırıltısı,
Denizin şırıltısı,
Eğeer yakında bir gemi varsa,
İlerliyorsa,
Karanlığa ilerliyor, karanlığa.

Biraz sonra gece olacak
Ayda bir ışık parlayacak
Ve ertesi gün
Güneş yeniden doğup yeniden batacak,
Yeni umutlar doğacak.

LÜTFİ SİNASİ POSTALCI

ÇİÇEKLERLE GERÇEKLER

tan oral

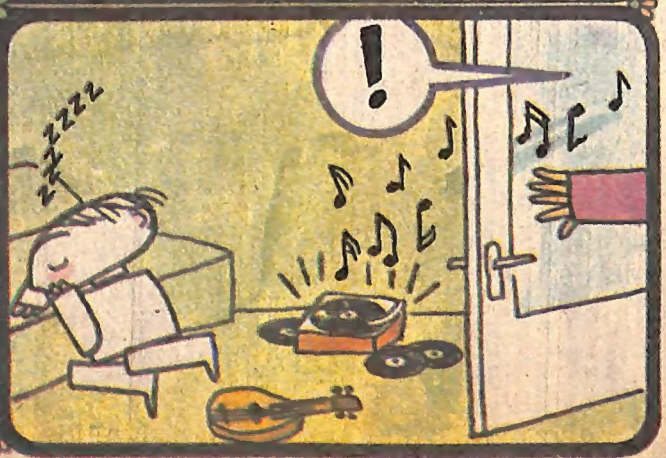

boyama sayfası

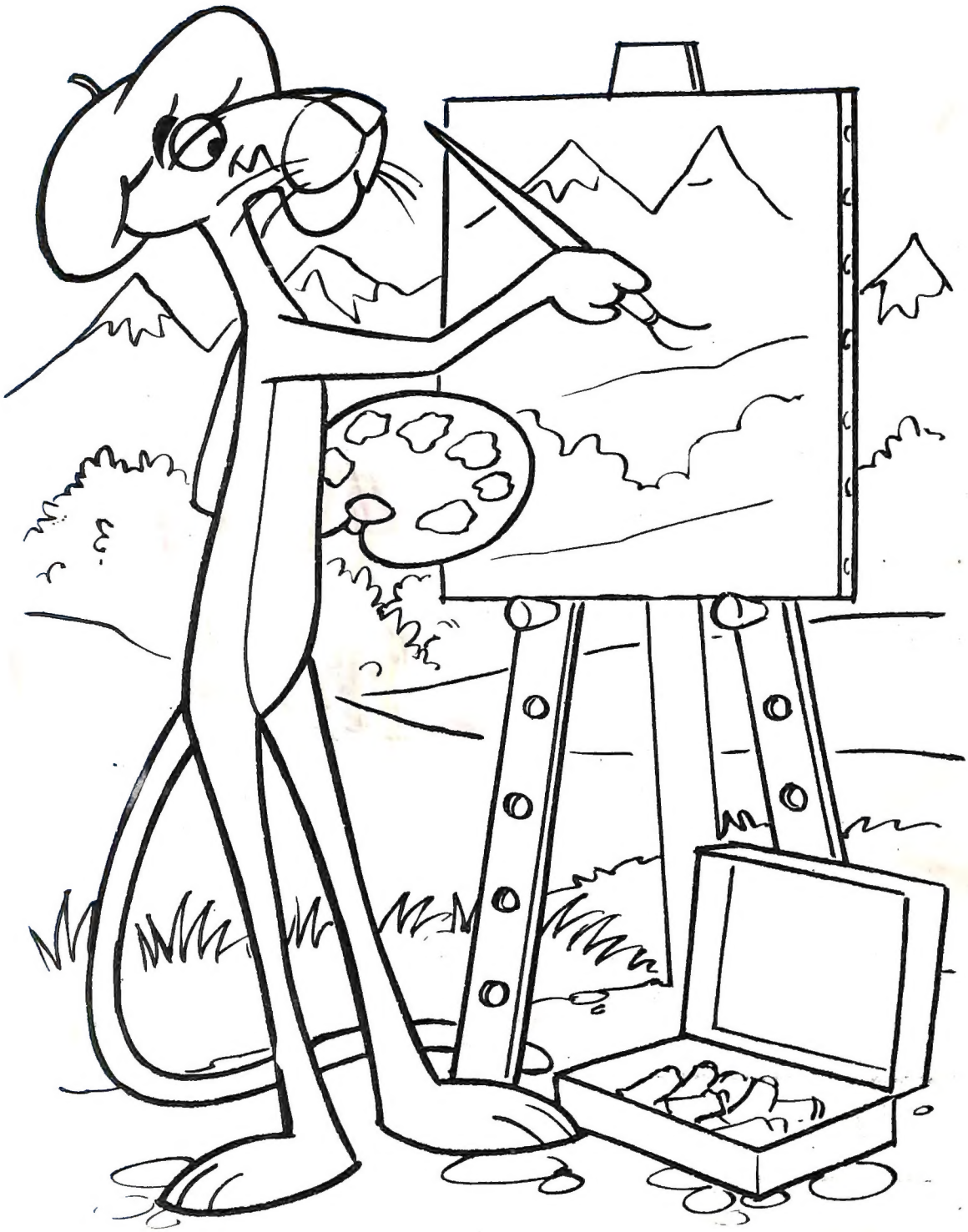

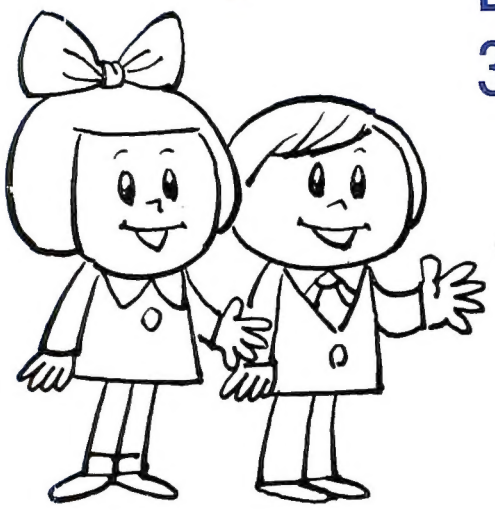

DERGİMİZİ 385 KURUŞA ALMAK İSTER MİYDİNİZ?

Abone koşulları:
Yıllık (52 sayı) 200 lira
6 aylık (26 sayı) 100 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 385 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki bir İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.
2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

EKSİK SAYILARINIZ

"MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ" kolleksiyonu, her zaman başvurabileceğiniz bir kültür, bilgi ve sanat hazinesidir. Eksik sayılarınızı tamamlayabilirsiniz. Bunun için, yukarıdaki adrese istediğiniz sayıların numaralarını bildirmek ve her sayı için 5 liralık posta pulu göndermek yeterlidir.